

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΔ΄

Τετάρτη 16 Ιουνίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8963, 8985
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Θ. Ρομποπούλου, σελ. 8981
3. Ανακοινώνεται επιστολή του Ανεξάρτητου Βουλευτή Αττικής κ. Α. Λεβέντη, με την οποία υποβάλλει την παραίτησή του από τη θέση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής, σελ. 8979

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επκαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Ιουνίου 2010, σελ. 8963

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 για τη “Διασυννοριακή πτώχευση” της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο και άλλες διατάξεις», σελ. 8964

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 8967, 8968, 8969, 8981, 8983
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π,	σελ. 8978, 8979
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 8971, 8973, 8982
ΜΙΧΟΥ Μ.,	σελ. 8970
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β.,	σελ. 8969
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 8969
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ.,	σελ. 8964
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 8977
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ.,	σελ. 8971, 8982
ΤΖΕΚΗΣ Α.,	σελ. 8965, 8966, 8967, 8977, 8981

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΔ'

Τετάρτη 16 Ιουνίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 16 Ιουνίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 15.06.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΜΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 15 Ιουνίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την τελική χρήση, ενεργειακές υπηρεσίες και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Ιουνίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 928/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Ζωΐδη προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη θεσμική κατοχύρωση του Μεταφορικού Ισοδύναμου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 923/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Νεράντζη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λειτουργία του μικροβιολογικού τμήματος του ΙΚΑ Αμφιάλης – Κερασινίου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 936/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Καλαντίδου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στην εταιρεία «Συστήματα Sunlight ABEE στην Ξάνθη κ.λπ..

4. Η με αριθμό 932/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με το ύψος διασφάλισης των τραπεζών για ληξιπρόθεσμες οφειλές κ.λπ..

5. Η με αριθμό 934/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη χάραξη ειδικής κρατικής πολιτικής για τα κληρονομικά μεταβολικά νοσήματα κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 929/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Αμοιρίδη

προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή αποζημιώσεων στους παραγωγούς της Πιερίας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 924/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη χρήση του Ολυμπιακού Ακινήτου του Δήμου Αχαρνών ως κτιρίου του Υπουργείου Εργασίας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 937/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων λειτουργίας και των εργαζομένων στο Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 933/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με τη διερεύνηση του παράνομου στοιχήματος στη χώρα μας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 935/14-6-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου – Πασχαλίδου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τους συμβασιούχους πυροσβέστες κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 για τη «Διασυννοιακή πώληση» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μια ενότητα.

Το λόγο έχει, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Παπουτσή, για οκτώ λεπτά

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι λίγα τα λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Αυτά είναι.

Ορίστε, κ. Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ στη συνέχεια των όσων επί της αρχής αναφέραμε, στα τριάντα έξι άρθρα τα οποία περιλαμβάνει το παρόν σχέδιο νόμου, θεωρώ κρίσιμο εντελώς επι-

γραμματικά να αναφερθώ στα εξής:

Στο άρθρο 1 αναφέρεται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου. Ο σκοπός εν προκειμένω είναι να παρέχει, με την προσαρμογή στο πρότυπο νόμου για τη διασυνοριακή αφερεγγυότητα της Επιτροπής Ηνωμένων Εθνών αποτελεσματικούς μηχανισμούς για την αντιμετώπιση περιπτώσεων διασυνοριακής πτώχευσης.

Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι ο παρών νόμος εφαρμόζεται όταν αλλοδαπό δικαστήριο ή αλλοδαπός σύνδικος ζητά συνδρομή στην Ελλάδα σε σχέση με αλλοδαπή διαδικασία ή ζητεί συνδρομή από άλλο κράτος σχετικά με διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα ή αλλοδαπή διαδικασία και διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα διεξάγονται συγχρόνως σε σχέση με τον ίδιο οφειλέτη ή πιστωτές ή άλλα ενδιαφερόμενα πρόσωπα σε άλλο κράτος έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την έναρξη ή να συμμετάσχουν σε διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα.

Στο άρθρο 2 περιγράφονται οι ορισμοί. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου αναφέρονται ορισμοί, όπως «αλλοδαπή διαδικασία», «αλλοδαπή κύρια διαδικασία», «αλλοδαπή μη κύρια διαδικασία», «αλλοδαπός σύνδικος», «αλλοδαπό δικαστήριο», «Πτωχευτικός Κώδικας», «διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα». Οι συγκεκριμένοι ορισμοί δεν έρχονται σε αντίθεση με τους εν γένει ορισμούς που περιλαμβάνει το εν γένει δικαϊκό σύστημα της χώρας μας.

Στο άρθρο 3 αναφέρονται οι διεθνείς υποχρεώσεις. Στο βαθμό που διάταξη του παρόντος νόμου συγκρούεται με υποχρέωση του ελληνικού κράτους, που απορρέει από οποιαδήποτε συνθήκη ή άλλης μορφής συμφωνία στην οποία έχει συμβληθεί με ένα ή περισσότερα κράτη, οι όροι της συνθήκης ή της συμφωνίας ως γνωστόν υπερισχύουν.

Στο άρθρο 4 περιγράφεται η αρμοδιότητα του δικαστηρίου ή του συνδίκου.

Στο άρθρο 5 περιγράφονται οι εξουσίες για ενέργειες σε άλλο κράτος. Ειδικότερα ο σύνδικος που διορίζεται από αρμόδιο ημεδαπό δικαστήριο δικαιούται να ασκήσει σε άλλο κράτος όλες τις εξουσίες, που του αναγνωρίζει ο Πτωχευτικός Κώδικας σύμφωνα και στο βαθμό που επιτρέπεται από το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο.

Στο άρθρο 6 αναφέρονται ζητήματα δημόσιας τάξης, όπου το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί ενέργεια που προβλέπεται από τον παρόντα νόμο, αν αυτή είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στην πρόσθετη συνδρομή. Συγκεκριμένα ο παρών νόμος δεν περιορίζει την εξουσία του δικαστηρίου ή του συνδίκου να παράσχει πρόσθετη συνδρομή σε άλλο αλλοδαπό σύνδικο, σύμφωνα με άλλες διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Στο άρθρο 8 αναφέρεται η περίπτωση της ερμηνείας του παρόντος νόμου όπου πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν η διεθνής προέλευση και η ανάγκη προώθησης της ομοιογένειας στην εφαρμογή του και την τήρηση της καλής πίστης.

Στο κεφάλαιο Β' του παρόντος νόμου περιγράφονται περιπτώσεις πρόσβασης των αλλοδαπών συνδίκων και των πιστωτών στα ημεδαπά δικαστήρια.

Ειδικότερα στο άρθρο 9 υπάρχει το δικαίωμα της απευθείας πρόσβασης του αλλοδαπού συνδίκου στο αρμόδιο ημεδαπό δικαστήριο.

Στο άρθρο 10 αναφέρεται η περιορισμένη δικαιοδοσία γι αυτό.

Στο άρθρο 11 περιγράφεται η περίπτωση της αίτησης αλλοδαπού συνδίκου για την έναρξη της πτωχευτικής διαδικασίας στην Ελλάδα. Ειδικότερα ο αλλοδαπός σύνδικος δικαιούται να υποβάλει αίτηση για την έναρξη διαδικασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Πτωχευτικού Κώδικα, εφόσον βέβαια πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 2,3 του κώδικα αυτού, όπως ισχύει σήμερα.

Στο άρθρο 12 περιγράφεται η συμμετοχή αλλοδαπού συνδίκου σε πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 13 περιγράφεται η πρόσβαση αλλοδαπών πιστωτών σε πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 14 αναφέρονται οι γνωστοποιήσεις προς τους πι-

στωτές που έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος για πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα.

Στο κεφάλαιο Γ' περιγράφονται οι περιπτώσεις αναγνώρισης αλλοδαπής διαδικασίας και η σχετική έννομη προστασία.

Ειδικότερα στο άρθρο 15 περιγράφεται η αίτηση για αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας. Συγκεκριμένα ο αλλοδαπός σύνδικος έχει δικαίωμα να υποβάλει αίτηση προς το αρμόδιο δικαστήριο για την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας, στην οποία έχει ορισθεί σύνδικος και αναφέρονται μια σειρά από ειδικότερες περιπτώσεις.

Στο άρθρο 16 περιγράφονται τα τεκμήρια σχετικά με την αναγνώριση που λαμβάνονται υπ' όψιν στην προκειμένη περίπτωση.

Στο άρθρο 17 περιγράφεται η απόφαση για την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας και υπό ποιες συνθήκες - προϋποθέσεις αυτή λαμβάνεται.

Στο άρθρο 18 αναφέρεται περίπτωση, όπου για μεταγενέστερες πληροφορίες από την κατάθεση της αίτησης προς αναγνώριση ή από την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας, ο αλλοδαπός σύνδικος οφείλει να ενημερώνει το δικαστήριο χωρίς υπαίτια καθυστέρηση για διάφορα θέματα, έτσι όπως λεπτομερέστερα αναφέρονται στο υπ' όψιν άρθρο.

Στο άρθρο 19 περιγράφεται η δυνητική προσωρινή προστασία με βάση την αίτηση προς αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας.

Στο άρθρο 20 περιγράφονται τα αποτελέσματα της αναγνώρισης αλλοδαπής κύριας διαδικασίας.

Στο άρθρο 21 περιγράφεται η δυνητική έννομη προστασία με βάση την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας.

Στο άρθρο 22 αναφέρονται οι περιπτώσεις προστασίας των πιστωτών και άλλων ενδιαφερομένων προσώπων από την υπ' όψιν νομοθετική εφαρμογή.

Στο άρθρο 23 περιγράφονται οι ενέργειες για την ακύρωση επιβλαβών, για τους πιστωτές, πράξεων.

Στο άρθρο 24 αναφέρεται η περίπτωση παρέμβασης αλλοδαπού συνδίκου σε πτωχευτικές διαδικασίες στην Ελλάδα.

Στο κεφάλαιο Δ' -και όπου αυτό αφορά- αναφέρονται, σε συνεργασία με αλλοδαπά δικαστήρια και αλλοδαπούς συνδίκους, οι σχετικές διατάξεις.

Συγκεκριμένα στο άρθρο 25 περιγράφεται η δυνατότητα συνεργασίας και απευθείας επικοινωνίας μεταξύ του ημεδαπού δικαστηρίου και αλλοδαπών δικαστηρίων ή αλλοδαπών συνδίκων.

Στο άρθρο 26 περιγράφεται η συνεργασία και η απευθείας επικοινωνία μεταξύ του ημεδαπού συνδίκου και αλλοδαπών δικαστηρίων ή αλλοδαπών συνδίκων, αντιστρόφως δηλαδή, σε αυτή την περίπτωση.

Στο άρθρο 27 περιγράφονται οι μορφές συνεργασίας, έτσι όπως αναφέρονται στα προηγούμενα άρθρα και συγκεκριμένα στα άρθρα 25 και 26, που ανέφερα.

Στο κεφάλαιο Ε' περιγράφονται οι συντρέχουσες παράλληλα διαδικασίες.

Ειδικότερα στο άρθρο 28 αναφέρεται η περίπτωση έναρξης της πτωχευτικής διαδικασίας στην Ελλάδα μετά την έναρξη αλλοδαπής κύριας διαδικασίας.

Στο άρθρο 29 αναφέρονται οι περιπτώσεις συντονισμού της πτωχευτικής διαδικασίας στην Ελλάδα και της αλλοδαπής διαδικασίας.

Στο άρθρο 30 αναφέρεται η περίπτωση συντονισμού περισσότερων ταυτόχρονα αλλοδαπών διαδικασιών.

Στο άρθρο 31 περιγράφεται το τεκμήριο παύσης πληρωμών, λόγω αναγνώρισης αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, που λαμβάνεται εν προκειμένω υπ' όψιν και στην ημεδαπή.

Στο άρθρο 32 περιγράφεται αυτό που λέγεται «κανόνας ικανοποίησης πιστωτών» σε παράλληλα συντρέχουσες διαδικασίες.

Στο κεφάλαιο ΣΤ' με τον τίτλο «Λοιπές διατάξεις» ενσωματώνονται τροπολογίες, όπως η υπ' αριθμόν 106/9, 107/10 και 108/11, οι οποίες προτάθηκαν από τον κύριο Υπουργό.

Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 33 αναφέρεται σε δυνατότητα πλήρωσης κενών θέσεων μονίμων δικαστικών υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου με μετάταξη υπαλλήλων που υπηρετούν σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, καθώς και οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη διενέργεια των ανωτέρω μετατάξεων.

Στο άρθρο 34 τροποποιούνται και συμπληρώνονται για τη μεταβατική περίοδο από τη δημοσίευση του παρόντος σχεδίου νόμου ορισμένες διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα.

Με το άρθρο 35 προβλέπονται ρυθμίσεις, οι οποίες αφορούν συμβάσεις έργου σχετικές με την καθαριότητα, τη συντήρηση και τη φύλαξη των δικαστικών κτηρίων, όπως επίσης και τη συντήρηση μηχανημάτων και προγραμμάτων πληροφορικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το άρθρο 36 είναι το ακροτελεύτιο άρθρο, το οποίο προβλέπει αυτό που συμβαίνει πάντα στους ελληνικούς νόμους, ότι η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αναφορικά με τις κατατεθείσες τροπολογίες, με την προτεινόμενη ρύθμιση της πρώτης τροπολογίας με αριθμό 109 θα αυξηθούν τα έσοδα του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑΧΔΙΚ), τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για την ανέγερση, επισκευή και συντήρηση δικαστικών μεγάρων και καταστημάτων κράτησης, καθώς και για την κάλυψη μέρους των λειτουργικών δαπανών των υπηρεσιών αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους προβλέπει ότι λόγω της αύξησης από 25% σε 30% του ποσοστού που αποδίδεται στο ΤΑΧΔΙΚ από τα εισπραττόμενα ποσά που προέρχονται α) από τις επιβαλλόμενες χρηματικές ποινές ή τη μετατροπή σε χρήμα των στερητικών της ελευθερίας ποινών με τις προσαυξήσεις αυτών β) από τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας και γ) από το ποσοστό 60% του εισπραττόμενου ποσού του παραβόλου των 10 ευρώ που κατατίθεται, ως γνωστόν, από τον μηνυτή για το παραδεκτό της υποβολής της μήνυσης, επέρχεται απώλεια των δημοσίων εσόδων κατά 24 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Επέρχεται, ωστόσο, αύξηση των εσόδων του εν λόγω ταμείου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της δεύτερης τροπολογίας με αριθμό 110 αντιμετωπίζονται ερμηνευτικά ζητήματα που ανέκυψαν μετά τη μεταφορά του π.δ. 189/2009 της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων από το Υπουργείο Εσωτερικών στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Από την προτεινόμενη διάταξη δεν προκαλείται επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Έρχομαι στην τρίτη τροπολογία με αριθμό 111. Ο Οργανισμός της Εταιρείας της Προστασίας Ανηλίκων Αθηνών ορίζει ότι στο Τμήμα Στέγης Φιλοξενίας Ανηλίκων προΐσταται υπάλληλος ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας, δηλαδή κοινωνικός λειτουργός, ενώ στις λοιπές εταιρείες προΐσταται υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού. Για λόγους ίσης αντιμετώπισης, η εν λόγω ρύθμιση πρέπει να τροποποιηθεί. Εξάλλου, το έργο του κοινωνικού λειτουργού πρέπει να είναι αποκλειστικά επικεντρωμένο στη διερεύνηση των προσωπικών, οικογενειακών, κοινωνικοοικονομικών και ψυχικών αναγκών και προβλημάτων των διαμενόντων στη Στέγη, στην παρακολούθησή τους και στη διατύπωση προτάσεων για την αντιμετώπισή τους.

Με την προτεινόμενη τέταρτη τροπολογία με αριθμό 112 αναστέλλονται από 1ης Ιουλίου 2010 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010 οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι επισπεύδονται για την ικανοποίηση απαιτήσεων, που δεν υπερβαίνουν το ποσό των 200 χιλιάδων ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα και εταιρείες παροχής πιστώσεων και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών. Η συγκεκριμένη διάταξη θέλει να δώσει τη δυνατότητα στους δανειολήπτες, που δεν κατάφεραν να ανταποκριθούν τις υποχρεώσεις τους και αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσχέρειες λόγω της οικονομικής κρίσης, να ανακάμψουν και να επιδιώξουν την καλύτερη δυνατή διευθέτηση των οφειλών τους. Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρατείνεται ουσιαστικά η αναστολή των παραπάνω πλειστηριασμών, που έχει χορηγηθεί μέχρι την 30η Ιουνίου 2010 με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν. 3814/2010 για την «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου και άλλες διατάξεις» για ένα ακόμη εξάμηνο. Σημειωτέον, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η προτεινόμενη διάταξη δεν προκαλεί δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πα-

πουστή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθές επί της αρχής αναφερθήκαμε ενδεικτικά σε ορισμένα άρθρα, για να αποδείξουμε με επιχειρηματολογία ότι και η διασυννοριακή πτώχευση δεν εξασφαλίζει εργαζόμενους από δικαιώματα, τα οποία είχαν, αλλά γίνεται μία προσαρμογή στα πλαίσια του πρότυπου νόμου του 1997 της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το διεθνές εμπόριο και ότι, όπως και το εθνικό Πτωχευτικό Δίκαιο, υπηρετεί καθαρά τους σχεδιασμούς των τραπεζικών, επενδυτικών ομίλων και μεγάλων επιχειρήσεων, οι οποίες προσδοκούν και μέσα από αυτήν τη διαδικασία να βγάλουν κέρδη.

Πιστεύουμε, δηλαδή, ότι δεν είναι καθαρά ένα νομικό ζήτημα μιας κακής ή καλής διατύπωσης. Είναι η ουσία του σχεδίου νόμου και βέβαια, πάντοτε -όπως είπαμε και χθες- τα σχέδια νόμων έχουν κατά κύρια βάση την οικονομία, την πολιτική και ακολουθεί το περιεχόμενο, για να υπηρετήσει συγκεκριμένους σχεδιασμούς, συγκεκριμένα συμφέροντα. Πέρα από αυτήν την αρχή, πιστεύω ότι δεν μπορεί να ξεφύγει κανείς και δεν είναι εύκολο να βγάλεις το συμπέρασμα, αν ένα σχέδιο νόμου γίνεται νόμος, ποιόν θα εξυπηρετήσει και ποιανού τα συμφέροντα θα εξασφαλίσει.

Έτσι, λοιπόν -άλλωστε το λέει μέσα η εισηγητική έκθεση- γίνεται μία διασφάλιση στην ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων από χώρα σε χώρα, ούτως ώστε να γίνουν τα επενδυτικά σχήματα: να βρουν, δηλαδή, πρόσφορο έδαφος για να μπορέσουν να υπάρξουν και επενδύσεις.

Είπαμε ότι δεν δεχόμαστε και αυτό που λέει μέσα η εισηγητική έκθεση, ότι έτσι εξασφαλίζεται μία επιχείρηση και ότι εξασφαλίζονται και θέσεις εργασίας. Το τονίσαμε αυτό πάρα πολλές φορές -το τονίζουμε και τώρα- ότι δεν διασφαλίζονται οι εργαζόμενοι -το αποδείξαμε και χθες- γιατί στα πλαίσια μιας πτωχευτικής διαδικασίας με το άρθρο 99 του Πτωχευτικού Κώδικα, αλλά και το 107, αποδείχθηκε και από την ίδια τη ζωή, αλλά αναφέρθηκαν χθες και μια σειρά επιχειρήσεις που οι εργαζόμενοι, όχι μόνο δεν πήραν αυτά τα οποία έπρεπε να πάρουν, αλλά έχασαν τις δουλειές τους, δεν πήραν τις αποζημιώσεις τους και υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα. Ευνοημένες βγαίνουν πάντοτε οι επιχειρήσεις, οι οποίες ούτως ή άλλως είναι σε μία πτώχευση. Προσπαθεί ο επιχειρηματίας να κερδίσει, ότι μπορεί και από τις επιχορηγήσεις που του δίνουν.

Αναφέρθηκα σε συγκεκριμένο επιχειρηματικό όμιλο που εδώ και χρόνια παίρνει πολλές επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, δάνεια μέσα από τις τράπεζες, αλλά οι εργαζόμενοι έχασαν τις δουλειές τους και ακόμη διεκδικούν και τα δεδουλευμένα τους. Χαρακτηριστικά είναι τα σχετικά άρθρα 19 και 21. Έρχεται, λοιπόν, η διασυννοριακή πτώχευση που μπορεί να αναστείλει ακριβώς και τη διαδικασία ικανοποίησης των εργαζομένων από τις αξιώσεις τους: Να πάρουν, δηλαδή, αυτά που τους οφείλει η επιχείρηση, η οποία πηγαίνει προς πτώχευση.

Επίσης, αναφερθήκαμε και χθες στη συμμετοχή του αλλοδαπού συνδίκου και αλλοδαπών πιστωτών σε μία πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα, που αναφέρουν πάρα πολλά άρθρα, όπως είναι τα άρθρα 1, 11, 12, 13. Εάν οι αλλοδαποί πιστωτές έχουν κάποιο προνόμιο -δηλαδή, μία τράπεζα του εξωτερικού που έχει δανείσει τον επιχειρηματία- πράγματι αυτοί ευνοούνται. Παρατηρούμε, δηλαδή, συνεχώς οι τράπεζες να εξασφαλίζουν σε βάρος ακόμη και των συμφερόντων των εργαζομένων σε μία τέτοια επιχείρηση, που υπάρχει αναγνώριση αλλοδαπής πτωχευτικής διαδικασίας. Μάλιστα, δίνεται η δυνατότητα με την παρέμβαση που μπορεί να κάνει ο αλλοδαπός σύνδικος, εάν κρίνει ότι ορισμένα στοιχεία της επιχείρησης και των εργαζομένων θέτουν σε κίνδυνο τα συμφέροντά του -τέτοια μπορεί να κριθεί μία συλλογική σύμβαση εργασίας που έχει δηλαδή, κανονικές σχέσεις εργασίας, κανονικό οκτώωρο και έναν ικανοποιητικό μισθό- να τα θεωρήσει ότι έχουν δυσμενείς επιπτώσεις και αυτά πραγματικά να παρθούν σε βάρος των εργαζομένων.

Υπάρχουν και τα άρθρα 28, 29 του σχεδίου νόμου, που πραγματικά ενισχύουν τον αλλοδαπό σύνδικο, προκειμένου να κατο-

χυρώσει για μία ακόμη φορά τα συμφέροντά του.

Έτσι, λοιπόν, καταλήγουμε στο πολιτικό συμπέρασμα ότι και αυτό το σχέδιο νόμου, όπως και ο Εθνικός Πτωχευτικός Κώδικας, αλλά και μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αντίστοιχη νομοθεσία δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να εξασφαλίζει ακριβώς την ελευθερία κίνησης κεφαλαίων και να προστατεύει αυτά τα κεφάλαια από πολλούς κινδύνους.

Εξάλλου και το μνημόνιο αναφέρει τους κινδύνους των τραπεζικών ομίλων της χώρας μας που επενδύουν στην Νοτιανατολική Ευρώπη και γι' αυτό τους εξαιρεί και το σχέδιο νόμου. Εκεί προβλέπει το μνημόνιο ότι πρέπει να υπάρχει διασυνοριακή εποπτεία του κράτους εισόδου, αλλά και του κράτους που ξεκινάει η επένδυση και μέσα από εξαγορές που έχει κάνει το ελληνικό τραπεζικό δάνειο, πραγματικά μέσα απ' όλη αυτήν τη διαδικασία προστατεύει ακριβώς αυτές τις επενδύσεις. Αλλά, όμως, είναι επενδύσεις, οι οποίες διασφαλίζουν τα συμφέροντά τους και όχι τα συμφέροντα των εργαζομένων εδώ και τα συμφέροντα των εργαζομένων εκείνων των χωρών.

Το άρθρο 33, που αναφέρεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο, είχαμε πει και στην επιτροπή ότι θα το ψηφίσουμε, αλλά εδώ πρέπει να δούμε οι αποσπάσεις να διασφαλίζονται με κάποιο τρόπο. Και ρώτησα, αν είναι νομικά πρόσωπα που έχει την πλειοψηφία το ελληνικό δημόσιο και είναι αυτοί οι οργανισμοί, οι εταιρείες που, όπως έχει πει η Κυβέρνηση, πολλές θα πάρουν το δρόμο για να κλείσουν, εάν υπάρχει ένα τέτοιο ενδεχόμενο, γιατί δεν θα μπορέσει να τους απορροφήσει όλους. Αλλά, όμως, εμείς βλέπουμε τον ειδικό ρόλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και έτσι λέμε ότι πρέπει να γίνονται προσλήψεις του αναγκαίου επιστημονικού προσωπικού, για να μπορέσει πραγματικά να παίξει το Ελεγκτικό Συνέδριο το ρόλο του.

Για το άρθρο 34 και 35 που αναφέρονται στον Πτωχευτικό Κώδικα, είχαμε πει και στη συζήτηση το 2007 που αποσκοπούσε ο Πτωχευτικός Κώδικας. Και τώρα επικαλείται εισηγητικά -έχει γίνει άρθρο 34 η τροπολογία- τη διεθνή κρίση, γιατί πρέπει να παρθεί αυτή η απόφαση, να δοθούν, δηλαδή, επιπλέον μήνες και χρόνια σε αυτήν τη διαδικασία. Μα και πάλι το πρόβλημα παραμένει για τους εργαζόμενους. Ό,τι γίνεται, γίνεται προς όφελος ακριβώς των δανειστών, δηλαδή των τραπεζών και των επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν μπορούν να αποφύγουν την πτώχευση και προσπαθούν μέσα από εκεί να καρπωθούν ό,τι μπορούν.

Όσον αφορά το άρθρο 36 είναι μια εκ των υστέρων νομιμοποίηση συγκεκριμένων συμβάσεων για τον καθαρισμό, τη συντήρηση, τη φύλαξη των δικαστικών κτηρίων. Και είχαμε πει εκεί και είμαστε αντίθετοι, γιατί δεν δεχόμαστε σε ένα χώρο που απονέμεται η δικαιοσύνη να υπάρχουν ιδιώτες εργολάβοι, οι οποίοι έχουν κάτω από τη δούλεψή τους εργαζόμενους που δεν τους αναγνωρίζουν ούτε δικαιώματα εργασιακά ούτε μισθολογικά. Και μας έχουν γίνει καταγγελίες, έχουμε κάνει και πολλές ερωτήσεις γι' αυτό το ζήτημα και πιστεύουμε ότι εκεί μέσα που αποδίδεται η δικαιοσύνη πρέπει πραγματικά να διαφυλάσσονται και τα συμφέροντα αυτών των εργαζομένων.

Πιστεύουμε ότι με μόνιμα συνεργεία με τέτοιο προσωπικό θα ήταν και πιο οικονομικά τα αποτελέσματα, αλλά θα γίνονταν και ακόμα καλύτερη δουλειά και θα ήταν και εργαζόμενοι που θα είχαν και δικαιώματα. Γι' αυτό και δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το άρθρο.

Και είπα και χθες, στο Προεδρείο να δει και το ζήτημα των εργαζομένων στην εστίαση μέσα στη Βουλή, γιατί μας έχουν γίνει καταγγελίες ότι αυτοί οι οποίοι παίρνουν τη δουλειά εδώ, δεν τηρούν τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων. Και μιλάω για χώρους εστίασης που είναι σε ιδιώτη εργολάβο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έρχομαι τώρα, στις τροπολογίες. Για τα έσοδα του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων, υπάρχει όπως λέτε μια απώλεια 24.000.000 ευρώ. Δεν λέτε από πού θα καλυφθεί η απώλεια των εσόδων του δημοσίου. Και επειδή υπάρχει προηγούμενο της Κυβέρνησης να περικόπτει επιδόματα ή να αυξάνει άλλους πόρους ή μπορεί να γίνει και η αύξηση ακόμα των τελών, που προβλέπει εδώ μέσα -όπως είναι το παράβολο από 10 να αυξηθεί, αφού αυξάνεται το ποσοστό- ή οι επιβαλλόμενες χρημα-

τικές ποινές να αυξηθούν ακόμα περισσότερο. Εδώ πρέπει και θαρά να μας πείτε πώς πρόκειται να αντικατασταθεί.

Και αυτό συνδέεται και με αυτό που είπα προηγούμενα. Γι' αυτό σε αυτό θα δηλώσουμε «παρών».

Επίσης, «παρών» θα δηλώσουμε, κύριε Υπουργέ, για τη Γενική Γραμματέα Ισότητας των Φύλων, που από το Υπουργείο Εσωτερικών, έρχεται στο δικό σας Υπουργείο. Επειδή πρόκειται για ένα κοινωνικό ζήτημα -δεν είναι ατομικό δικαίωμα- την εξίσωση των δύο φύλων πρέπει να τη δει συνολικά μέσα από το οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι. Γιατί όταν έρχεστε εδώ με σχέδιο νόμου, πρόταση νόμου για το ασφαλιστικό και θα εξισωθούν οι γυναίκες στο συνταξιοδοτικό με τους άντρες, τότε παραγνωρίζετε τη μητρότητα, παραγνωρίζετε τον ιδιαίτερο ρόλο της γυναίκας στην οικογένεια και γενικότερα στην κοινωνία. Και το ζήτημα δεν είναι να φύγει από το ένα Υπουργείο και να πάει στο άλλο. Γι' αυτό δηλώνουμε «παρών».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγη υπομονή, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Περισσότερη, κύριε Τζέκη;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ναι, τελειώνω. Είναι δύο ακόμα τροπολογίες. Διότι, εάν πηγαίναμε με τον Κανονισμό, έπρεπε να μου δώσετε τέσσερα λεπτά σε κάθε άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Αποφασίστηκε ως ενότητα να συζητηθεί...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Αποφασίστηκε ως ενότητα, αλλά με άνεση χρόνου για να μπορέσουμε να τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εσείς τώρα αφαιρείτε από το χρόνο σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Για τον Οργανισμό Προστασίας Ανηλίκων Αθηνών και στο Τμήμα Στέγης Φιλοξενίας Ανηλίκων θέλετε να κάνετε προϊστάμενο με κλάδο ΠΕ διοικητικού - οικονομικού, από ΤΕ κοινωνικής εργασίας. Είμαστε αντίθετοι.

Είμαστε αντίθετοι, γιατί πιστεύουμε ότι σε μια τέτοια υπηρεσία πρέπει να προϊστάται κοινωνικός επιστήμονας που θα είναι γνώστης του αντικειμένου. Γιατί πραγματικά το Τμήμα Στέγης Φιλοξενίας Ανηλίκων δεν πρέπει να θεωρηθεί ως μια οικονομική επιχείρηση, που εκεί θα βάλεις κάποιον οικονομολόγο να διαχειριστεί τα οικονομικά. Τα οικονομικά μπορεί να τα διαχειριστεί συνολικά η υπηρεσία, αλλά ο προϊστάμενος πρέπει να είναι κοινωνικός επιστήμονας.

Και υπάρχουν, βέβαια, οι γνωστές ελλείψεις σε όλες αυτές τις υποδομές και ελλείψεις προσωπικού που θα μπορούσαν, εάν γινόντουσαν όλα αυτά, να αποδώσουν και καλύτερο έργο.

Τελειώνω με την τελευταία τροπολογία που αναφέρεται στην παράταση, μέχρι 31/12/2010, των πλειστηριασμών κ.λπ.. Πρώτα και κύρια, η Κυβέρνηση πρέπει να πει, γιατί δεν έχει φέρει το νομοσχέδιο να το δούμε, γιατί πολλά είπε εκεί για τα νοικοκυριά, τα οποία είναι μπροστά στη χρεωκοπία και πώς θα τα βοηθήσει. Σχετικά με αυτήν την τροπολογία, θα μου πείτε, δεν είναι θετικό ότι πάμε έξι μήνες πιο εκεί τον πλειστηριασμό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε τελειώσει, κύριε συνάδερφε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε, θα τελειώσω τώρα. Είναι θετικό. Αλλά πρέπει να δεις, όμως, ότι και οι τράπεζες με την παράταση των έξι μηνών θα κερδίσουν, θα πάρουν ακόμα περισσότερους τόκους. Το ζήτημα είναι, όμως, ότι πρέπει να αντιμετωπίσεις την αιτία της πτώχευσης και τη διαδικασία του πλειστηριασμού. Αντιμετωπίζονται αυτά;

Και γιατί μέσα σε μια κρίση, αφού την επικαλούμαστε συνεχώς, δεν παίρνουμε και άλλα πιο δραστικά μέτρα, να παγώσει κάθε τέτοια διαδικασία, μέχρι να δει τι θα κάνει αυτός που είναι στον πλειστηριασμό, να παγώσουν τα παντώκια που δίνονται από τις τράπεζες.

Δηλαδή, βλέπουμε εδώ ότι είναι ένα θετικό που δεν βγάζει στον πλειστηριασμό το σπίτι του, το μαγαζί του, τη βιοτεχνία του, αλλά, όμως, από την άλλη, η τράπεζα θα ωφεληθεί, γιατί θα πάρει περισσότερους τόκους. Γιατί να μην παγώσουν και οι

τόκοι; Να μην υπάρχουν γι' αυτό το εξάμηνο τόκοι. Από τα πανωτόκια οι τράπεζες πίνουν και ρουφάνε το αίμα όλων αυτών των μικρών, των μεσαίων, των λαϊκών νοικοκυριών.

Γι' αυτό θα δηλώσουμε «παρών» σε αυτήν την τροπολογία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγμένου κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω μόνο με μια παρατήρηση, λέγοντας ότι πράγματι, σε μεγάλο βαθμό, σε όλα τα δικαϊκά κείμενα αποτυπώνεται ένας κοινωνικός συσχετισμός δυνάμεων. Πράγματι όλα τα δικαϊκά κείμενα αποτελούν επιλογές της πολιτείας και σε μεγάλο βαθμό αυτά είναι και οικονομικές επιλογές.

Θα πω απλώς το εξής. Το Δίκαιο της Πτώχευσης γενικότερα, είναι εγγεγραμμένο σε μια προσπάθεια εξυγιάνσεως των επιχειρήσεων. Μπορεί κανείς να πει ότι θέλουμε την εξυγίανση των επιχειρήσεων ή ότι δεν θέλουμε την εξυγίανση των επιχειρήσεων. Αλλά το «δεν θέλουμε» φαντάζομαι ότι μπορεί να εγγραφεί μόνο σε μια πολύ γενική τοποθέτηση, η οποία μιλάει, παραδείγματος χάριν, για ένα τελείως διαφορετικό κοινωνικοπολιτικό σύστημα. Νομίζω ότι όσοι αποδεχόμαστε την αρχή της λειτουργίας –ας το πω έτσι- της ελεύθερης οικονομίας, κατ' αρχήν θέλουμε την εξυγίανση των επιχειρήσεων.

Και θέλουμε επίσης, αυτή η εξυγίανση να γίνεται με έναν τρόπο, ο οποίος να διασφαλίζει τα συμφέροντα όλων και πρωτίστως των δανειστών της επιχείρησης και πολλών μάλλον, αν αυτοί οι δανειστές της επιχείρησης είναι εργαζόμενοι υπό την έννοια ότι εργάστηκαν και δεν έχουν πάρει τους μισθούς τους, αυτούς που οφείλονται. Και νομίζω ότι γενικά το δικαϊκό μας σύστημα, έχει πρόνοιες ως προς αυτό. Εάν είναι αποτελεσματικές ή όχι, αυτό είναι μία συζήτηση, αλλά πρόνοιες ως προς αυτό έχει.

Η αντίρρηση εδώ, λοιπόν, στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δεν νομίζω ότι μπορεί να είναι ότι αυτό το σχέδιο νόμου ευνοεί τις επιχειρήσεις. Δεν προκύπτει κάτι τέτοιο από εδώ. Θα δεχόμουν αυτήν την κριτική και θα τη συμεριζόμουν- και τη συμεριζόμαι στο άρθρο 1- όταν ειδικώς ο νόμος αυτός εξαιρεί, για παράδειγμα, από τη διαδικασία του τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τα πιστωτικά ιδρύματα. Ομολογώ –και άκουσα την αιτιολογία εχθές του κυρίου Υπουργού- ότι εγώ δεν αντιλαμβάνομαι, γιατί συμβαίνει αυτή η εξαίρεση. Διότι, αν αυτός είναι ένας νόμος που πιστεύει η Κυβέρνηση ότι είναι αποτελεσματικός –εμείς δεν το πιστεύουμε, αλλά το πιστεύει η Κυβέρνηση- τότε προφανώς πρέπει να ενταχθούν σ' αυτήν τη δυνατότητα και τα πιστωτικά ιδρύματα και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις επενδύσεων. Εάν, όμως, δεν είναι, τότε σε τελευταία ανάλυση, γιατί να εφαρμοστεί για τους υπόλοιπους; Εγώ θεωρώ ότι είναι πλημμελώς απιλοποιημένη αυτή η εξήγηση στο άρθρο 1 και αυτό αποτελεί ένα θέμα.

Ένα δεύτερο ζήτημα στο άρθρο 2 -μερικό ζήτημα, το οποίο θέλω να θέσω- είναι ότι ως αλλοδαπή διαδικασία αναγνωρίζεται εδώ η συλλογική δικαστική, αλλά και η διοικητική διαδικασία σε άλλο κράτος. Θα πω ότι, κατά την άποψη μου, αυτό αποτελεί μία υπερβολική διεύρυνση, η οποία έρχεται σε αντίθεση με το εσωτερικό μας δίκαιο, γιατί το εσωτερικό μας δίκαιο για την αναγνώριση πτωχευτικής διαδικασίας προϋποθέτει την ύπαρξη δικαστικής αποφάσεως και μάλιστα ορίζεται εισηγητής πτωχεύσεως, ο οποίος εισηγητής πτωχεύσεως είναι δικαστής, ο οποίος παρακολουθεί κάθε βήμα της πτωχεύσεως.

Αρα, αυτή είναι μία δεύτερη μερική αντίρρηση. Δεν μπαίνω σε επιμέρους συζήτηση στα άρθρα, κυρίως γιατί έχουμε αυτή τη γενική αντίρρηση στην οποία ανέπτυξα εχθές.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, μία μικρή παρέμβαση, η οποία λέει το εξής: Το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι εκτός από Δικαιοσύνης και Υπουργείο Διαφάνειας. Για μένα υπάρχει ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, το οποίο εξελίσσεται αυτόν τον καιρό και είναι η μεγάλη συζήτηση για τη διαφθορά. Και η μεγάλη αυτή συζήτηση για τη διαφθορά, βλέπω ότι εξελίσσεται

κυρίως σε ένα επίπεδο -τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το δημόσιο διάλογο- εξεταστικών επιτροπών: «Βατοπέδι», «Siemens». Κυρίως, είναι αυτή η συζήτηση.

Άκουσα και παρακολουθώ τις τελευταίες ημέρες ότι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα με τις οφειλές που έχει το ελληνικό δημόσιο σε προμηθευτές των νοσοκομείων και του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Άκουσα ότι υπάρχει μία οφειλή της τάξεως, των 6 δισεκατομμυρίων και κάτι προς αυτούς τους προμηθευτές και κάπως προσπαθεί η Κυβέρνηση να ρυθμίσει αυτήν την οφειλή, για να επαναομαλοποιηθεί η συγκεκριμένη αγορά.

Ταυτόχρονα άκουσα -και θα ήθελα αυτό να ελεγχθεί- ότι αυτά τα 6 δισεκατομμύρια και κάτι αντιστοιχούν σε προμήθειες υλικών, που αν αγοράζονταν σε τιμές ευρωπαϊκές, θα κόστιζαν 1,5 και 2 δισεκατομμύρια. Δεν ξέρω, αν αυτό είναι ακριβές, δεν έχω κάνει την έρευνα αυτή.

Έκανα, όμως, την εξής έρευνα: Έθεσα το ερώτημα σε έναν πρώην διοικητή νοσοκομείου και μου είπε: «Εν πολλοίς είναι ακριβές». Συνέχισα την έρευνα σε γιατρούς που εργάζονται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, τους έκανα αυτό το ερώτημα και μου είπαν: «Εν πολλοίς είναι ακριβές».

Και ξέρω ότι υπάρχει μία υπόθεση σε εξέλιξη, η οποία αφορά δώδεκα ελεγχόμενους ιατρούς στους λογαριασμούς των οποίων βρέθηκαν περίπου 30 εκατομμύρια ευρώ. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι αν αυτό είναι έτσι, δηλαδή αν για οφειλές για προμήθειες υλικού αντί για 6 δισεκατομμύρια, θα έπρεπε να έχουμε πληρώσει 2 δισεκατομμύρια και άρα έχουμε πληρώσει 4 δισεκατομμύρια περισσότερα και ερχόμαστε, εν συνεχεία, στην Αίθουσα αυτή και νομοθετούμε την περικοπή των συντάξεων για να εξοικονομήσουμε 732 εκατομμύρια ευρώ -αυτή ήταν η εξοικονόμηση για τον προϋπολογισμό- αλλά έχουμε χαρίσει στη διαφθορά τα 4 δισεκατομμύρια, αντιλαμβάνεστε τη βαθιά αδικία και τη βαθιά δυσαρμονία, η οποία δημιουργείται.

Εάν η Κυβέρνηση, πραγματικά, επιθυμεί την αντιμετώπιση της διαφθοράς, κύριε Υπουργέ, ως καθ' ύλην αρμόδιος ιδού πεδίων δόξης λαμπρό, γιατί αυτό βεβαίως και είναι ζήτημα διαφάνειας και γιατί βεβαίως θα πρέπει να ελεγχθούν μία- μία όλες αυτές οι συμβάσεις, και όχι μόνο ως προς την τυπικότητά τους. Γιατί ακούω και κάτι τέτοια, ότι, ξέρετε, έγινε ο διαγωνισμός και ήρθαν τρεις και επομένως ήταν ο μειοδότης, γιατί όλοι έδωσαν παραπάνω και τι κάνουμε, αυτή είναι η τιμή που υπάρχει στην Ελλάδα. Δεν μπορεί στην Ελλάδα να υπάρχει μία τιμή 400% ακριβότερη. Αυτό δεν γίνεται. Να υπάρχει μία τιμή 15% ακριβότερη, γιατί αργεί να πληρώσει το δημόσιο και ενσωματώνονται τόκοι, να το καταλάβω, αλλά 400% και 300% ακριβότερη, δεν γίνεται να υπάρχει.

Εδώ, λοιπόν, η θέληση της Κυβερνήσεως πρέπει να εκφραστεί- το έχω πει- όχι νομοθετικά, αλλά με τη δημιουργία ενός ειδικού σώματος στο Υπουργείο σας - το λέω γιατί έχετε την ευθύνη της διαφάνειας- το οποίο θα παρακολουθεί και θα ελέγξει όλες αυτές τις υποθέσεις και θα αναζητήσει κυρίως και το που έχουν πάει αυτά τα χρήματα, γιατί αυτά τα χρήματα βρίσκονται στα χέρια των διεφθαρμένων. Όχι μόνο εντυπώσεις, όχι μόνο συζητήσεις γενικώς για το Βατοπέδι και για τη «SIEMENS» -που δεν ξέρω και που θα καταλήξουν και αν θα καταλήξουν- αλλά και όλο αυτόν τον κορμό της διαφθοράς πρέπει να τον αντιμετωπίσετε. Και αυτό θέλει οργανωμένη, συστηματική, καθημερινή δουλειά, η οποία πρέπει να αποδώσει, αλλιώς παραμένει η Κυβέρνησή σας ανομιμοποίητη σε όλες αυτές τις εκκλήσεις για θυσίες που ζητά από τον ελληνικό λαό. Για μένα είναι πολύ μεγάλο ζήτημα αυτό, είναι ένα τεράστιο ζήτημα το οποίο δεν μπορεί να μένει έτσι.

Συνεχίζω στις τροπολογίες, ακόμα και αυτές που έχουν ενσωματωθεί ως άρθρο. Στο ζήτημα της παρατάσεως των πλειστηριασμών, θέλω να πω ότι κατ' αρχάς, θα την ψηφίσουμε την τροπολογία αυτή, αλλά, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να υπάρχει και ένας χρονικός ορίζοντας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, αν έχω την κατανόησή σας, θα χρειαστώ ίσως δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεχίστε, κύριε συνά-

δελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στην παράταση των πλειστηριασμών υπάρχουν σταθμιζόμενα συμφέροντα. Υπάρχουν τα συμφέροντα των οφειλετών, που θέλουν να παραταθεί, βεβαίως, ο πλειστηριασμός που αποτελεί μέσο πίεσεως της αναγκαστικής εκτέλεσης, αλλά ταυτόχρονα υπάρχουν και τα συμφέροντα των επισπευδόντων. Οφείλω να πω, επειδή θα βιαστούν ορισμένοι και θα μιλήσουν για τις τράπεζες κ.λπ., ότι και οι τράπεζες στη συγκεκριμένη περίοδο δοκιμάζονται και εκεί πρέπει να γίνει μία προσπάθεια γιατί παρ' ό,τι δαιμονοποιείται κάθε φορά το τραπεζικό σύστημα, εγώ οφείλω να θυμίσω ότι στο τραπεζικό σύστημα υπάρχουν 268 δισεκατομμύρια καταθέσεις, που είναι καταθέσεις του ελληνικού λαού.

Επομένως πρέπει να ξέρουμε ότι ναι, πρέπει να ελέγξουμε την κερδοσκοπία τους, να ελέγξουμε την κερδοφορία τους, που από τον πολύ έλεγχο –δείτε λίγο τα αποτελέσματα αυτής της χρονιάς– αυτά δεν είναι ευχάριστα, να ελέγξουμε, επομένως τον τρόπο λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, να το εξορθολογίσουμε με παρεμβάσεις εκεί που χρειάζεται, αλλά είναι σαφές ότι χρειάζομαστε ένα υγιές τραπεζικό σύστημα και είναι σαφές ότι εκεί πρέπει να σταθμίζουμε συμφέροντα. Δεν σημαίνει απαραίτητα ότι το κράτος πρέπει να χορηγεί αφειδώς την προστασία του σε όποιον δεν μπορεί να πληρώσει μόνο και μόνο γιατί, για παράδειγμα, κακόπιστα αποκρύπτει περιουσιακά στοιχεία και δεν μπορεί να πληρώσει. Άρα εδώ χρειάζονται σταθμίσεις. Θα ψηφίσουμε, πάντως, αυτήν την τροπολογία.

Σε ό,τι αφορά την τοποθέτηση υπαλλήλου ΠΕ οικονομικού διοικητικού στον Οργανισμό της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Αθηνών, είχαμε μία αντίρρηση, αλλά μετά από τις διευκρινήσεις οι οποίες εδόθησαν στην επιτροπή θα ψηφίσουμε τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

Δεν θα ψηφίσουμε τη ρύθμιση για το Κέντρο Έρευνας Θεμάτων Ισότητας. Θα πω ότι, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να γίνει μία πολύ μεγάλη προσπάθεια –γι' αυτό δεν θα την ψηφίσουμε, όχι για κανέναν άλλο λόγο– στο πλαίσιο του εξορθολογισμού πάλι στη Δημόσια Διοίκηση. Όλα αυτά τα κέντρα, παράκεντρα, υπόκεντρα, ανθυπόκεντρα που το τι ακριβώς κάνουν είναι πολύ μεγάλο ζήτημα, πρέπει να συμμαζευτούν και να πούμε ότι πλέον παράγεται ένα συγκεκριμένο έργο και έχει μετρήσιμες αποδόσεις. Είναι ξεχειλωμένο το δημόσιο και ένας από τους λόγους, που είναι ξεχειλωμένο το δημόσιο, είναι και το γεγονός ότι δημιουργούνται οργανισμοί και παραοργανισμοί και κέντρα που δεν έχουν καμία ανάγκη υπάρξεως, καθώς τα περισσότερα θέματα με τα οποία υποτίθεται ότι ασχολούνται και ρυθμίζουν, θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο μίας υπηρεσίας ενός υπουργείου, χωρίς να έχουν οποιοδήποτε πρόσθετο κόστος για το ελληνικό δημόσιο.

Θα ψηφίσουμε τη ρύθμιση με την οποία, αυξάνονται ουσιαστικά τα ποσοστά χρηματοδοτήσεως του ΤΑΧΔΙΚ. Εκείνο το οποίο θα καταψηφίσουμε είναι που, στην εκ των υστέρων νομιμοποίηση των συμβάσεων, δεν έχουν κηρυχτεί νόμιμες κατά την αιτιολογική έκθεση λόγω επουσιωδών και τυπικών πλημμελειών. Το θέσαμε αυτό το θέμα και στην επιτροπή, έγινε μία συζήτηση.

Νομίζω ότι στη γενική κριτική που ασκούμε και ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση είναι σύμφωνοι. Δεν γίνεται να συνεχίζεται ένα τέτοιο καθεστώς, στο οποίο η Βουλή καλείται να εγκρίνει λόγω δήθεν τυπικών πλημμελειών –ή ίσως και χωρίς το «δήθεν», λόγω τυπικών πλημμελειών, να εγκρίνει όμως– ουσιαστικά συμβάσεις οι οποίες δεν έχουν τηρήσει τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος. Δεν γίνεται εκ των υστέρων η Βουλή να έρχεται να επανορθώσει νομικά ελαττώματα, ακυρότητες, διότι τότε θίγεται το ίδιο το περιεχόμενο της διαδικασίας το οποίο έχει θεσπιστεί.

Το περιεχόμενο της διαδικασίας που έχει θεσπιστεί, η Βουλή το νομοθέτησε για έναν ορισμένο λόγο. Προφανώς για να διασφαλίσει κάποια πράγματα. Και ξαναλέω, δεν είναι ότι συνέβη άπαξ. Αυτό αποτελεί πάγια πρακτική. Υπήρξε πρακτική της προηγούμενης κυβέρνησης, υπήρξε πρακτική της προ-προηγούμενης κυβέρνησης. Εμείς δεν μπορούμε να συναινέσουμε στη διαιώνιση μιας τέτοιας διαδικασίας.

Υπάρχει, βέβαια, το αμείλικτο ερώτημα: Και τι θα γίνει με τους

εργαζόμενους αν δεν εγκρίνει, παραδείγματος χάριν, η Βουλή τη συγκεκριμένη, εκ των υστέρων, νομιμοποίηση; Θα μείνουν απλήρωτοι; Αυτό είναι το ερώτημα που πάντοτε βασανίζει τους Υπουργούς.

Η απάντηση, όμως, που έχω να δώσω εδώ είναι η εξής: Όποιος έκανε την πλημμέλεια, ας πάει να την πληρώσει. Όποιος την έκανε. Είναι ο προηγούμενος Υπουργός; Από την τσέπη του. Διότι κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσει και αυτή η ιστορία. Όποιος δεν μπορεί να λειτουργήσει μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας που ορίζει ο νόμος, που ορίζει η Βουλή, δεν μπορεί εν συνεχεία να έρχεται εκβιαστικά και να λέει: «Με συγχωρείτε, τι να κάνουμε; Έκανα λάθος. Εγκρίνετε τώρα αυτό το οποίο εγώ δεν έκανα σωστά, γιατί αλλιώς θα μου καταλογιστεί!».

Ε, ας του καταλογιστεί κάποια φορά, λίγο να μαζεύονται όλοι.

Στα ζητήματα των τροποποιήσεων που έχετε προτείνει για το θέμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής και διαδικασίας αναδιοργάνωσης: Κοιτάξτε, εκεί θα σας έλεγα ότι εν πολλοίς, επί της αρχής, με αυτήν την τροπολογία που φέρνετε, συμφωνούμε. Έχουμε, όμως, επιμέρους αντιρρήσεις. Θα σας τις πω.

Κατά τη γνώμη μου, η παράταση της προθεσμίας του άρθρου 100 –το πηγαίνετε σε τέσσερις μήνες ενώ ήταν δύο– δεν θα αποφέρει τίποτα. Είναι μία καθυστέρηση. Δεν είναι, όμως, εκεί που χάνεται ο χρόνος. Επομένως νομίζω ότι απλώς είναι μία καθυστέρηση η οποία δεν έχει νόημα.

Αντιθέτως, θεωρώ ότι το γεγονός πως παρατείνεται σε τέσσερα έτη τη δυνατότητα συμφωνίας αποπληρωμής, με τη συμφωνία μέχρι τα τέσσερα χρόνια αντί για μέχρι δύο, είναι θετικό και σε μεγάλο βαθμό στηρίζεται και στην ιδιωτική βούληση. Εκεί δεν έχουμε αντίρρηση.

Τώρα, μειώνετε το ποσοστό της συμφωνίας στο θέμα της αναδιοργάνωσης και το πηγαίνετε αντί για το 20% στο 10%. Εμείς εκεί έχουμε αντίρρηση. Θεωρούμε ότι το 10% είναι πολύ μικρό ποσοστό και δημιουργεί δέσμευση. Βεβαίως, παραμένει υπό την κρίση του δικαστηρίου αυτού. Σε τελευταία ανάλυση, εξακολουθώ να πιστεύω ότι αυτό είναι ένα μικρό ποσοστό.

Δεν έχω κατανοήσει γιατί στο άρθρο 99 βάζετε θέμα προσωρινής διαταγής. Το άρθρο 99, κατ' αρχάς, δεν θέτει θέμα προσωρινής διαταγής. Στη διαδικασία αυτή δεν ξέρω καν, εάν προβλέπεται ή από πού προβλέπεται –γιατί στο 99 δεν προβλέπεται– ζήτημα προσωρινής διαταγής. Γιατί ανοίγετε αυτό το ζήτημα της προσωρινής διαταγής;

Ερώτημα θέτω, επειδή δεν είχα τη δυνατότητα να σας θέσω την ερώτηση στην επιτροπή: Υπάρχει η εμπειρία ότι υπάρχει έκδοση προσωρινών διαταγών και σε ποιά νόμιμη βάση;

Δεν έχουμε αντίρρηση για την τροποποίηση η οποία γίνεται στο άρθρο 101.

Εν πάση περιπτώσει, με αυτές, αν θέλετε, τις παρατηρήσεις, τις οποίες, όμως, θεωρούμε επιμέρους, θα συμφωνήσουμε με τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Για το Ελεγκτικό Συνέδριο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε.

Όσον αφορά το Ελεγκτικό Συνέδριο, θα την ψηφίσουμε την τροπολογία. Είπα, βεβαίως –αν μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε, μόνο ένα ζήτημα– ότι εμένα μου προξενεί τεράστια εντύπωση το γεγονός ότι προϋπόθεση της μετάταξης δημοσίου υπαλλήλου από υπηρεσία σε υπηρεσία, αποτελεί η αποδοχή της μετατάξεως από τον υπάλληλο, διότι αυτό είναι που γεννά το ζήτημα. Και θα πω το εξής: Ακούω –το άκουσα από τον κ. Παυλόπουλο– ότι αυτό αποτελεί ουσιαστικά μία παρέμβαση ερμηνευτική, την οποία έχει κάνει το Συμβούλιο της Επικρατείας για το ζήτημα αυτό.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι έτσι δεν μπορεί να λειτουργήσει η διοίκηση. Δηλαδή, εάν, παραδείγματος χάριν –το οποίο είναι και πολύ φυσιολογικό– υπάρχει πληθώρα σε μία υπηρεσία υπαλλήλων και ταυτόχρονα υπάρχει έλλειψη υπαλλήλου σε μία άλλη υπηρεσία, έρχεται και λες σ' αυτούς που ουσιαστικά είναι πάρα πολλοί και κάθονται, πηγαίνετε να δουλέψετε εκεί, γιατί έχουμε κενό και σου λένε αυτοί, όχι εμείς δεν πάμε. Πάντως πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος αυτό να ελεγχθεί και να λειτουργήσει

αποτελεσματικά. Διότι αλλιώς θα είμαστε υποχρεωμένοι ή να αφήνουμε δυσλειτουργούσες υπηρεσίες ή αλλιώς να πηγαίνουμε σε προσλήψεις, ενώ ήδη υπάρχει πληθώρα αριθμού υπαλλήλων.

Άρα, κατά τη γνώμη μου, αυτό πρέπει να ρυθμιστεί γενικά. Στο πλαίσιο αυτό και επί του παρόντος, ψηφίζουμε, για να διευκολύνουμε, το συγκεκριμένο ζήτημα. Είναι ένα, όμως, γενικό ζήτημα το οποίο πρέπει να ρυθμιστεί με ένα γενικό τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασίλης Μουλόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το σύνολο του νομοσχεδίου τοποθετηθήκαμε χθες επί της αρχής και θα ήταν χάσιμο χρόνου να κάνουμε κριτική επί του συνόλου των άρθρων στη σημερινή συζήτηση. Θα επικεντρωθώ στα άρθρα που κρίνουμε ότι πρέπει να αλλάξουν ή να αποσυρθούν.

Και αναφέρομαι στην ενίσχυση, επί τα χείρω, της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Στα τόσα όπλα που διαθέτουν οι εργοδότες για να συμπιέζουν τα εργατικά δικαιώματα, όπως είπα και χθες, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ φρόντισαν να τους προσφέρουν ακόμα ένα, το άρθρο 99 του νέου Πτωχευτικού Κώδικα. Υπαγόμενες σε αυτό το καθεστώς προστασίας από τους πιστωτές, οι επιχειρήσεις κερδίζουν χρόνο για να τακτοποιήσουν την επόμενη επιχειρηματική τους κίνηση και ταυτόχρονα κρατούν σε ομηρία τους εργαζόμενους με το ψευδές επιχείρημα της διασφάλισης των θέσεων εργασίας.

Η κατάληξη για όλες αυτές, η πτώχευση, με εκατοντάδες εργαζόμενους να χάνουν τις θέσεις εργασίας τους μαζί με μισθούς αρκετών μηνών και τις αποζημιώσεις.

Πρόκειται για μία αντεργατική διάταξη που ουσιαστικά προσφέρει προστασία στους επιχειρηματίες μόνο κατά των εργαζομένων.

Η τροπολογία 107, που εντάσσεται στο νόμο, ώστε να γίνει ακόμα πιο ευνοϊκή αυτή η απαράδεκτη διαδικασία συνδιαλλαγής είναι ανεπίτρεπτη.

Για το άρθρο 6, πιστεύουμε ότι ο δικαστής πρέπει να υποχρεούται να αρνηθεί ενέργεια που είναι αντίθετη στην ελληνική δημόσια τάξη. Η αναγνώριση απλής δυνατότητας σε πρόδηλη αντίθεση με τη δημόσια τάξη, είναι ακατανόητη και απαράδεκτη.

Αναφορικά με το συντονισμό των διαδικασιών του άρθρου 27 του νομοσχεδίου οφείλουμε να πούμε ότι παραμένει χωρίς ουσιαστικό πλαίσιο για το συντονισμό, αφήνοντας υπερβολική διακριτική ευχέρεια στον Έλληνα δικαστή.

Επιπρόσθετα, δεν αντιλαμβανόμαστε ποιος είναι ο πραγματικός λόγος να εξαιρεθούν οι περιπτώσεις πτώχευσης τραπεζών, ασφαλιστικών εταιρειών και άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων από μη κοινοτικές χώρες για Έλληνες καταθέτες ή ασφαλισμένους.

Έχουμε κάθε λόγο να θεωρούμε ύποπτη τη διακριτική αυτή μεταχείριση και προτείνουμε να ενταχθούν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου με την απόσυρση της παραγράφου 3 του άρθρου 1.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύουμε ότι το παρόν νομοσχέδιο θα ωφεληθεί ουσιαστικά τους λίγους εργαζόμενους μιας επιχείρησης που πτωχεύει στην Ελλάδα για να πληρωθούν από την περιουσία μιας επιχείρησης με δραστηριότητες και σε τρίτες χώρες. Αντίστοιχα, αυτήν τη δυνατότητα δεν την παρέχει ο πρότυπος νόμος πρακτικά ούτε για εργαζόμενους μη κοινοτικών χωρών.

Το ελληνικό Πτωχευτικό Δίκαιο φροντίζει να εξασφαλίζει τα συμφέροντα των επιχειρηματικών και τραπεζικών ομίλων σε βάρος και της ελληνικής οικονομίας γενικότερα, αλλά και σε βάρος των εργαζομένων σε όλες αυτές τις επιχειρήσεις. Και αυτό, γιατί οι εργαζόμενοι δεν έχουν τα τεχνικά μέσα να παρακολουθήσουν τα περιουσιακά στοιχεία πολυεθνικών επιχειρήσεων και εταιρειών διεθνών συμφερόντων ούτε και τη νομική υποστήριξη για να διεκδικήσουν τις απαιτήσεις τους σε περιουσίες εκτός της ελληνικής επικράτειας. Πρακτικά αυτήν τη δυνατότητα την έχουν κατ' εξοχήν οι τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα.

Όσον αφορά την τροπολογία 106, τη θεωρούμε λογική. Προ-

βλέπει την αντιμετώπιση των προβλημάτων των οργανωτικών κενών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και θα την ψηφίσουμε.

Επίσης, θα ψηφίσουμε, παρ' ότι τη θεωρούμε λίγη και προβληματική, την τροπολογία 112 η οποία παρατείνει κατά έξι μήνες την αναστολή των πλειστηριασμών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλόπουλο.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Μπεκίρης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητούμε σήμερα την προσαρμογή του ελληνικού δικαίου στον πρότυπο νόμο του έτους 1997 της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών που αφορά στη «διασυννοριακή πτώχευση».

Πρόκειται ουσιαστικά, όπως τονίστηκε και στη συζήτηση στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, για ένα νόμο, ο οποίος απλά κυρώνει μια σύμβαση της οποίας μόνος στόχος είναι η διευκόλυνση των κρατών, τα οποία έχουν προσχωρήσει σ' αυτήν, προκειμένου να υπάρξει μια καλύτερη συνεννόηση και συνεργασία.

Αντιλαμβάνεται, λοιπόν, ο καθένας ότι δεν πρόκειται για κάποια νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία θα επιφέρει δραματικές και ιδιαίτερες αλλαγές στην πτωχευτική διαδικασία, όπως τη γνωρίζουμε τουλάχιστον μέχρι σήμερα. Και αυτό γιατί όπως κάθε συμφωνία στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, έτσι και η συγκεκριμένη, έχει εγγενή προβλήματα και περιορισμένη ισχύ και εφαρμογή. Με άλλα λόγια επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των δικαστικών αρχών η ενεργοποίησή, η αξιοποίησή και η ανταπόκριση στις προβλεπόμενες διατάξεις του υπό συζήτηση νομοσχεδίου.

Παρ' όλα αυτά, ως Νέα Δημοκρατία κρίνουμε θετικά μια τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία, ειδικά σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία, όπου ζητούμενο είναι πάντοτε η επίτευξη της καλύτερης δυνατής συνεργασίας μεταξύ των κρατών.

Στην ουσία του νομοσχεδίου προσφέρονται λύσεις αναφορικά με τις περιπτώσεις όπου ο αφερέγγυος οφειλέτης έχει περιουσιακά στοιχεία σε περισσότερα του ενός κράτη ή ορισμένοι εκ των πιστωτών του δεν είναι από το κράτος όπου διεξάγεται η διαδικασία της πτώχευσης.

Επιπλέον, παρέχεται η δυνατότητα της πρόσβασης του αλλοδαπού συνδίκου στα ελληνικά δικαστήρια, του ημεδαπού συνδίκου στα αλλοδαπά δικαστήρια και η δυνατότητα στα ελληνικά δικαστήρια να συνεργάζονται πιο αποτελεσματικά με τα αλλοδαπά δικαστήρια. Παρέχεται, επίσης, δικαιοδοσία στα ελληνικά δικαστήρια για την καθιέρωση κανόνων συντονισμού, όταν μια διαδικασία πτώχευσης στην Ελλάδα διεξάγεται συγχρόνως με μια ανάλογη διαδικασία πτώχευσης σε ένα αλλοδαπό κράτος.

Κυρία Πρόεδρε, η αλήθεια είναι ότι δεν λύνονται τα προβλήματα της διεθνούς δικαστικής και διοικητικής συνεργασίας επί θεμάτων πτώχευσης με ένα νόμο, πολύ περισσότερο με αυτόν το νόμο, ο οποίος δεν έχει τύχει και της πλέον ένθερμης υποστήριξης από μεγάλο αριθμό κρατών-μελών των Ηνωμένων Εθνών, ένα νόμο, ο οποίος φιλόδοξα στοχεύει στην αποτελεσματική διευθέτηση περιπτώσεων διασυννοριακών πτωχεύσεων, παραβλέπει, όμως, ουσιαστικά εγγενώς το ζήτημα του πρακτικού συντονισμού δύο ή και περισσότερων πτωχευτικών διαδικασιών, οι οποίες κινούνται παράλληλα. Παρ' όλα αυτά δίνεται κατ' αρχάς το κίνητρο και η δυνατότητα της συνεργασίας. Εναπόκειται στα κράτη-μέλη και ειδικά στις δικαστικές αρχές η επίτευξη αυτής της συνεργασίας.

Συνολικά, με το παρόν νομοσχέδιο ουσιαστικά επιτυγχάνεται η ολοκλήρωση του πτωχευτικού συστήματος στη χώρα μας, καθώς συμπληρώνεται ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας του ν. 3588/2007 και ο κανονισμός 1346/2000 για την αντιμετώπιση των πτωχεύσεων και εναρμονίζονται οι πτωχευτικές διαδικασίες με βάση τις νέες τάσεις του Πτωχευτικού Δικαίου διεθνώς.

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να σταθώ επίσης στα άρθρα που αναφέρονται στη διόρθωση του Πτωχευτικού Κώδικα. Όπως συζητήθηκε και στην επιτροπή, η διόρθωση είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και ως εκ τούτου, είμαστε σύμφωνοι, έστω και αν υπάρχουν διαφωνίες και διαφορές από τη δική μας πλευρά, όσον

αφορά τις προθεσμίες. Το ζητούμενο, όμως, είναι ποιες πρωτοβουλίες αναλαμβάνονται από την πολιτεία, ώστε να μη χρειάζεται να φτάσει μια επιχείρηση σε αυτό το στάδιο και, ειδικότερα, στο τελικό στάδιο και να εφαρμόσει την προβλεπόμενη διαδικασία.

Επεκτείνοντας για λίγο αυτή τη συζήτηση, ειδικά σήμερα, χρειάζονται κατά τη γνώμη μας άμεσα αναπτυξιακά μέτρα, κοινωνικά δίκαια και αποδεκτά για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Τη στιγμή που οι ελληνικές επιχειρήσεις γονατίζουν από την κρίση, από την ανεμική κατανάλωση, από την έλλειψη της ρευστότητας, από τα ιδιαίτερα υψηλά κόστη δανεισμού, από το πάγωμα της επιστροφής του ΦΠΑ, η συζήτηση για τις διαδικασίες πτώχευσης αποτελεί μια τραγική συγκυρία. Απαιτείται άμεση αναθέρμανση της αγοράς, στήριξη της κατανάλωσης, υλοποίηση δράσεων ενίσχυσης ανταγωνιστικότητας, αλλά πάντοτε με γνώμονα τη στήριξη των οικονομικά αδυνάμων συμπολιτών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω αναφέρει και άλλες φορές από αυτό εδώ το Βήμα ότι είναι επιτακτική ανάγκη να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για προσέλκυση επενδύσεων στη χώρα μας.

Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να καταπολεμήσουμε το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ανεργίας. Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να δημιουργήσουμε μια οικονομία βιώσιμη και ανταγωνιστική. Οι επενδύσεις, όμως, δεν είναι και τόσο εύκολο να έρθουν στη χώρα μας, η προσέλκυσή τους δεν είναι εύκολη. Ειδικά σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε, αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, πρέπει να αντιληφθούμε ότι οι προσπάθειές μας πρέπει να στοχεύουν στη διαμόρφωση ενός φιλικού, επιχειρηματικού περιβάλλοντος, το οποίο, όμως, θα σέβεται και τα δικαιώματα των εργαζομένων. Με απλά λόγια, χρειάζονται κίνητρα.

Η Κυβέρνηση, αντιμετωπίζοντας με τη δέουσα σοβαρότητα όλο αυτό το θέμα από την αρχή της θητείας της έχει αναλάβει σημαντικές πρωτοβουλίες. Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί έναν κρίκο σε αυτή την αλυσίδα των προσπαθειών, ενώ γνωρίζουμε πολύ καλά ότι θα ακολουθήσουν και άλλες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ενδεικτικά αναφέρω το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση των οφειλών των επιχειρήσεων και των επαγγελματιών προς τα πιστωτικά ιδρύματα, το νομοσχέδιο για την απλοποίηση των διαδικασιών σύστασης των εταιριών, ενώ έρχεται και ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Όλα αυτά δείχνουν ότι η παρούσα Κυβέρνηση και έχει σχέδιο, το οποίο θέλει να εφαρμόσει για να αντιμετωπίσει την κρίση, αλλά γνωρίζει και πολύ καλά πώς θα το υλοποιήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λάθος να πιστεύει κανείς ότι η παροχή κινήτρων πρέπει να περιορίζεται μόνο στις δραστηριότητες για τη λειτουργία μιας επιχείρησης ή για όσο διάστημα η επιχείρηση λειτουργεί. Στον τομέα των επιχειρήσεων είναι εξαιρετικά σημαντικό να γνωρίζει κανείς τι θα γίνει από τη στιγμή που μια επιχείρηση δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Η προβλεψιμότητα των διαδικασιών που ακολουθούν, αποτελεί ένα σημαντικό κίνητρο για την προσέλκυση των επενδύσεων, γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά ότι έχουν δημιουργηθεί πολύ σοβαρά προβλήματα όπου υπάρχουν νομικά κενά.

Τα προβλήματα αυτά εμφανίζονται πιο έντονα στις περιπτώσεις διασυννομιών πτώχευσης εταιριών, όταν δηλαδή η σχετική διαδικασία πρέπει να κινηθεί σε περισσότερες από μια χώρες. Ιδιαίτερα σε συνθήκες παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, όπου οι εμπορικές συναλλαγές και οι επενδύσεις δεν περιορίζονται στα σύνορα μόνο ενός κράτους, είναι αναγκαία η στενή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών σε διεθνές επίπεδο, ώστε να αποτρέπονται έτσι οι δόλιες ενέργειες είτε αυτές προέρχονται από την πλευρά του οφειλέτη είτε από την πλευρά των πιστωτών. Κατ' επέκταση, λοιπόν, θα λέγαμε ότι οι διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου συμβάλλουν παράλληλα και στη σταθερότητα της οικονομίας.

Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης το εν λόγω ζήτημα έχει ρυθ-

μιστεί από τον κανονισμό 1346/2000. Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται η προσαρμογή του ελληνικού δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 των Ηνωμένων Εθνών για τη διασυννομιική πτώχευση, ώστε να καταστεί ευκολότερη η συνεργασία των αρμόδιων αρχών, όταν πρόκειται για χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στα άρθρα 25 έως 27 αναφέρεται ρητά ως υποχρεωτική η συνεργασία συνδίκων και δικαστηρίων στο μεγαλύτερο βαθμό και με κάθε πρόσφορο μέσο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τί σημαίνει αυτό σε πρακτικό επίπεδο; Σε πρακτικό επίπεδο, λοιπόν, η συνεργασία αυτή μας προσφέρει τρία σημαντικά πλεονεκτήματα. Πρώτον, ταχύτερες διαδικασίες. Δεύτερον, ενίσχυση της διαφάνειας. Τρίτον, ευκολότερη πρόσβαση στα στοιχεία. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγονται τόσο φαινόμενα διασκορπισμού κεφαλαίων από τον οφειλέτη, όσο και εκποίησης περιουσιακών στοιχείων σε τιμές πολύ χαμηλότερες των πραγματικών, με αποτέλεσμα μια επιχείρηση, η οποία θα μπορούσε να διασωθεί, να κλείνει αφήνοντας πίσω της ανέργους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κλείσω την ομιλία μου, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια σημαντική τροπολογία, κατά την άποψή μου, που ενσωματώνεται στο σχέδιο νόμου. Με την τροπολογία αυτή αναστέλλονται από 01/07/2010 μέχρι 31/12/2010 οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι επισημαίνονται για την ικανοποίηση απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσό των 200.000 ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα και εταιρείες παροχής πιστώσεων.

Με τον τρόπο αυτό δείχνουμε ότι ακόμα και μέσα σ' αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο επιτήρησης, όπου υπάρχουν τα περιθώρια, η Κυβέρνηση καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να στηρίξει όσους έχουν ανάγκη.

Με την επιμέρους αυτή ρύθμιση, δίνουμε μία πολύ μεγάλη ανάσα, έστω και προσωρινή, στους Έλληνες πολίτες που βιώνουν με τον πιο έντονο τρόπο την οικονομική κρίση, έτσι ώστε να καταφέρουν τελικά να βγουν όσο το δυνατόν συντομότερα απ' αυτήν τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται.

Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρώ ότι αξίζει να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί λύνει προβλήματα χρονίζοντα. Όλοι, λοιπόν, μπορούμε να καταλάβουμε τις διαδικασίες αυτές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μίχου.

Έχει ολοκληρωθεί ο κατάλογος των εισηγητών και έχουμε μπει στον κατάλογο των ομιλητών. Θα πάρετε το λόγο κύριε Σταμάτη, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε, θα πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κατ' αρχάς, θα ήθελα να ζητήσω την κατανόησή σας, δεδομένου ότι σήμερα με την απεργία του μετρό, έξω υπάρχει τεράστιο πρόβλημα με την κυκλοφορία, γι' αυτό και η καθυστέρησή μου. Ζητώ, λοιπόν, την κατανόησή σας.

Θα ήθελα να πω το εξής: Το είπα και χθες. Η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί με το νομοσχέδιο. Ψηφίζει το σχέδιο νόμου για τον πρότυπο νόμο των Ηνωμένων Εθνών. Υπάρχουν κάποιες παρατηρήσεις και κάποιες επισημάνσεις, κύριε Υπουργέ, οι οποίες έχουν γίνει, απ' ό,τι τώρα ενημερώνομαι, και από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Είναι σχεδόν ταυτόσημες με κάποιες παρατηρήσεις, τις οποίες είχε κάνει ο κ. Παυλόπουλος κατά την τοποθέτησή του στην επιτροπή.

Ειδικότερα, θέλω να πω για το άρθρο 3, που αφορά τις διενεργούμενες υποχρεώσεις. Στο βαθμό που η διάταξη του παρόντος νόμου συγκρούεται με υποχρέωση του ελληνικού κράτους, η οποία απορρέει από οποιαδήποτε συνθήκη ή άλλης μορφής συμφωνία, στην οποία έχει συμβληθεί μ' ένα ή περισσότερα κράτη, οι όροι της συνθήκης ή της συμφωνίας υπερισχύουν.

Βέβαια, θυμάμαι ότι σας είχε πει ο κ. Παυλόπουλος πως κατανόει γιατί μπήκε αυτή η διάταξη. Παρ' όλα αυτά, υπάρχει η θεωρητική ένσταση και το θέμα υπ' όψιν του Σώματος και υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ.

Επίσης, στο άρθρο 6, το οποίο αναφέρεται στη δημόσια τάξη

και το οποίο επισημαίνει ότι το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί ενέργεια που προβλέπεται από τον παρόντα νόμο, αν αυτή είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη, πρέπει να πούμε ότι κάθε φορά που χρησιμοποιούμε τον όρο «προδήλως», ιδίως σε τέτοιους νόμους για τη δημόσια τάξη, είναι κάτι που δεν συνηθίζεται στη νομοθεσία. Είχαμε πει ότι αν είναι κάτι, το οποίο είναι αντίθετο προς τη δημόσια τάξη, από εκεί και πέρα αυτό φθάνει. Δεν χρειάζεται το «προδήλως». Αυτό για τη διόρθωση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχει ήδη ενσωματωθεί στο τελικό κείμενο η παρατήρηση αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Μάλιστα.

Επίσης, στο άρθρο 8, όσον αφορά την ερμηνεία, κατά την ερμηνεία του παρόντος νόμου, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν η διενθής του προέλευση, έτσι ώστε η ανάγκη προώθησης της ομοιογένειας στην εφαρμογή του και στην τήρηση της καλής πίστης να είναι σωστή και δεδομένη.

Επίσης, υπάρχουν οι παρατηρήσεις του άρθρου 19, στην πρώτη παράγραφο, η οποία αναφέρεται στα μέτρα προσωρινής προστασίας. «Είναι ιδίως», όπως λέει, «μέτρα προσωρινής προστασίας». Εδώ, χρειάζεται μία διευκρίνιση. Τι μέτρα προσωρινής προστασίας; Μιλάμε για τα μέτρα προσωρινής δικαστικής προστασίας, κάθε μορφής. Εάν δεν το βάλουμε αυτό, μπορεί και να δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα. Κι αυτήν την επισημάνση την είχαμε κάνει -την είχε κάνει συγκεκριμένα ο κ. Παυλόπουλος- στην επιτροπή.

Μια μικρή ένσταση υπάρχει στο άρθρο 27, σε ό,τι αφορά τη διατύπωση που έχει το νομοσχέδιο στην παράγραφο 1. Η συνεργασία που αναφέρεται στα άρθρα 25 και 26, μπορεί να πραγματοποιείται με οποιαδήποτε κατάλληλα μέσα συμπεριλαμβανομένων. Ο όρος «κατάλληλα μέσα» είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται. Τον παίρνουμε από την πρώτη συμφωνία, απ' ό,τι είδα, *verbatim*, πάλι κατά νομική ακριβολογία. Έχει σημασία για την ορολογία που χρησιμοποιούν τα δικαστήρια. Το ορθότερο θα ήταν να πούμε ότι στα άρθρα 25 και 26 μπορεί να πραγματοποιείται με κάθε πρόσφορο νόμιμο μέσο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχει ενσωματωθεί και αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Είναι, όμως, οι επισημάνσεις που είχαμε κάνει και τις επαναλαμβάνω.

Όσον αφορά την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, επισημάνσεις που έχουν γίνει και παρατηρήσεις επί των επιμέρους ρυθμίσεων, σημαντικότερη είναι αυτή επί των άρθρων 2, περίοδος Β', και 16 παράγραφος 3. Ο εννοιολογικός προσδιορισμός του κέντρου των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη γεννά ωστόσο, όπως το Επιστημονικό Συμβούλιο επισημαίνει, κάποια ερμηνευτικά προβλήματα.

Χθες, κατά την εισαγωγική μου τοποθέτηση, αναφέρθηκα στο ουσιαστικότερο μέρος του νομοσχεδίου, που είναι -κατά τη δική μου εκτίμηση- οι τροπολογίες, τις οποίες φέρνεται και ενσωματώνετε στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ και η τροπολογία η τελευταία η οποία κατετέθη και νομίζω συμφωνούν όλα τα κόμματα, όσον αφορά την παράταση στην προθεσμία που έχουν οι δανειολήπτες, ώστε να μην διατρέχουν τον κίνδυνο πλειστηριασμού, παράταση η οποία γίνεται για έξι ακόμη μήνες.

Έχω τη γνώμη ότι, ενδεχομένως, αυτό το διάστημα θα έπρεπε να είναι κατά τι μεγαλύτερο, δηλαδή να είναι το διπλάσιο, ένα έτος, έτσι ώστε να ξέρει ο καθένας, τί μπορεί να κάνει, να ξέρει και η τράπεζα ακόμη, τί μπορεί να κάνει και πώς μπορεί να ρυθμίζει αυτές τις οφειλές.

Συμφωνούμε -και βέβαια είναι περιεχόμενο μεγάλης συζήτησης- στο θέμα που αφορά τους ανήλικους. Είναι μία συζήτηση, η οποία ενδεχομένως θα έπρεπε να γίνει γενικότερα. Πάντως, η ουσία είναι ότι εμείς συμφωνούμε με τις ρυθμίσεις τις οποίες εισάγετε με το παρόν νομοσχέδιο, ως άρθρα ενσωματωμένα.

Βεβαίως, η τελευταία ένσταση, την οποία έχω να εκφράσω, είναι η ένσταση που αφορά το προσωπικό για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Είπαμε στην επιτροπή -το επαναλαμβάνω και τώρα εγώ- ότι αυτό το προσωπικό πρέπει να είναι ένα προσωπικό εξειδικευμένο, με περισσότερα προσόντα, προκειμένου να προσφέρει

στην εν γένει λειτουργία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, έτσι ώστε το Ελεγκτικό Συνέδριο να παίξει το ρόλο, που πλέον του αναθέτει η Κυβέρνηση σήμερα να παίξει και να διεξάγει τον προληπτικό έλεγχο, ο οποίος πραγματικά απαιτείται σε κάθε περίπτωση.

Με τις μετατάξεις των υπαλλήλων από άλλες υπηρεσίες, οι οποίες μπορεί να έχουν ως κίνητρο την οικονομική διάσταση της θέσεως που θα καταλάβουν, δεν λύνεται το πρόβλημα. Θα χρειαστεί πάλι σε λίγο καιρό να κοιτάσουμε να δούμε, πώς θα πλαισιωθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο με προσωπικό εξειδικευμένο και με προσωπικό καλύτερου επιπέδου. Σας το θέτουμε αυτό υπ' όψιν.

Κατανοούμε, βεβαίως, την κατάσταση. Κατανοούμε τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση. Ασφαλώς, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε πλέον στο να διευρύνουμε αυτόν τον περίφημο δημόσιο τομέα, αλλά σε ειδικές περιπτώσεις, όπως είναι αυτή εδώ και μάλιστα σ' ένα τέτοιο όργανο που θα παίξει αυτόν τον ουσιαστικό ρόλο, θεωρούμε ότι θα έπρεπε να γίνουν κάποιες εξαιρέσεις και να προχωρήσουμε από εκεί και πέρα στην πρόσληψη προσωπικού, με δεδομένα και αποδεκτά προσόντα.

Αυτά είχα να παρατηρήσω, κύριε Υπουργέ. Και επαναλαμβάνω, βέβαια, ότι η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το παρόν σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σταμάτη.

Παρακαλείται ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να λάβει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους για τη συμβολή τους στη συζήτηση του σχεδίου νόμου που εισηγείται η Κυβέρνηση.

Θα ξεκινήσω με το θέμα το οποίο έθιξε ο κ. Βορίδης, που αφορά τις προμήθειες στο δημόσιο σύστημα υγείας και είναι ένα από τα θέματα κεντρικού ενδιαφέροντος.

Κατ' αρχάς, το ιστορικό μέρος της υπόθεσης: Πράγματι, το χρέος των νοσοκομείων έναντι των προμηθευτών ανέρχεται στο ύψος των 6,2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το χρέος αυτό διαμορφώθηκε, κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, από την 1η Ιανουαρίου του 2005 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2009. Το χρέος των 6,2 δισεκατομμυρίων ευρώ δεν το προσδιόρισε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά έχει αναγνωριστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση. Πρόκειται για υπερβολικά δαπανηρή υποχρέωση του ελληνικού δημοσίου έναντι των προμηθευτών, οι οποίοι κατά παράδοση υπερτιμολογούν τα προϊόντα, τα οποία προμηθεύουν στο ελληνικό δημόσιο.

Στο παρελθόν έγιναν πολλές προσπάθειες να βρεθεί ένα σύστημα προμηθειών, φαρμάκων, ιατρικών ειδών, σκευασμάτων, αναλωσίμων υλικών συμφέρον στα δημόσια νοσοκομεία και διεπόμενο από κανόνες διαφάνειας.

Μέχρι σήμερα δεν εξεβρέθη αυτό το σύστημα προμηθειών, που και οικονομικά πρόσφορο να είναι για το δημόσιο και να εξασφαλίζει απαρέγκλιτα κανόνες διαφάνειας. Η συνήθης απάντηση των προμηθευτών των ελληνικών νοσοκομείων για τις υπερτιμολογήσεις είναι ότι το ελληνικό δημόσιο καθυστερεί τις πληρωμές και γι' αυτό ακριβώς φροντίζουν την καθυστέρηση να την ενσωματώσουν στις τιμές τους.

Έχω την απόλυτη πεποίθηση ότι, παρά το γεγονός ότι αυτό είναι αληθές, αποτελεί το πρόσχημα για να δικαιολογηθεί μια κατάσταση, η οποία κατ' ουδένα άλλον τρόπο δικαιολογείται. Το ελληνικό δημόσιο πρέπει επειγόντως να εξασφαλίσει και την ομαλή λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, χωρίς ελλείψεις βασικών ειδών, και κανόνες διαφάνειας.

Τι έχει συμβεί; Χθες επήλθε μία συμφωνία μεταξύ της ελληνικής Κυβέρνησης και των προμηθευτών του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Διακανονίστηκε η οφειλή του ελληνικού δημοσίου προς τους δανειστές, προς τους προμηθευτές για την ακρίβεια. Είναι ένας διακανονισμός, ο οποίος πιστεύω ότι έχει θετικές πλευρές, καθ' ότι πληρώνεται ένα τμήμα σε ρευστό και τα υπόλοιπα με

ομολογα.

Υπέπεσε στην αντίληψη όλων μας ότι εν όψει της απαίτησης των προμηθευτών υπήρξε εκ μέρους τους μια εκβιαστική τακτική, με την πρόκληση τεχνητής έλλειψης βασικών ειδών που χρειαζόνταν τα νοσοκομεία μας. Στον εκβιασμό αυτόν η Κυβέρνηση στάθηκε απολύτως αποφασιστική. Η χθεσινή δε συμφωνία είναι συμφωνία μειωμένη κατά 15% από το αρχικό χρέος.

Η μείωση της οφειλής κατά 15% ικανοποιεί την ελληνική Κυβέρνηση; Απάντηση: Προφανώς, όχι, αλλά εν πάση περιπτώσει, απεδέχθησαν κατά τη διαπραγμάτευση να μειώσουν κατά 15% την αξίωσή τους.

Όμως, το πρόβλημα δεν θα λυθεί εάν δεν γίνουν συγκεκριμένες κινήσεις. Ήδη με νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, νομοθετική πρωτοβουλία της αρμοδίας Υπουργού, κ. Ξενογιαννακοπούλου, υπήρξαν οι πρώτες παρεμβάσεις στο σύστημα προμηθειών των νοσοκομείων.

Με το πρώτο σκέλος των νομοθετικών ρυθμίσεων για πρώτη φορά επιτρέπονται πλέον ηλεκτρονικοί διαγωνισμοί. Οι ηλεκτρονικοί διαγωνισμοί έχουν το πλεονέκτημα, της συνεχούς παρακολούθησής τους από την πλευρά των ενδιαφερομένων μερών και οποιουδήποτε πολίτη. Ήδη εκκίνησε η διαδικασία έξι ηλεκτρονικών διαγωνισμών.

Η δεύτερη παρέμβαση της Κυβέρνησης ήταν η διεξαγωγή εν-αίων προμηθειών το 2010 για τα δημόσια νοσοκομεία, κυρίως με βάση το κριτήριο της δημοτικής ουσίας και όχι των συγκεκριμένων σκευασμάτων. Αυτό θα διευκολύνει στη μείωση των τιμών και στην εξασφάλιση καλύτερης ροής προμηθειών προς τα ελληνικά νοσοκομεία.

Πώς δημιουργήθηκε το πρόβλημα, για να κατανοήσουμε τι συμβαίνουν αυτές οι δύο παρεμβάσεις; Το πρόβλημα δημιουργήθηκε μεταξύ του 2005 και του Δεκεμβρίου του 2009, κυρίως, όμως, μετά το 2007, γιατί το εφευρεθέν και ισχύσαν μέχρι πριν από λίγο καιρό σύστημα προμηθειών ήταν εξαιρετικά γραφειοκρατικό, κεντρικά σχεδιασμένο και δυσκίνητο. Μη μπορώντας τα νοσοκομεία να εφαρμόσουν το σύστημα, προσέτρεχαν σε συνεχείς εξωσυμβατικές ρυθμίσεις. Το αποτέλεσμα, ήταν σε αυτό το χρονικό διάστημα, εξαιτίας των εξωσυμβατικών ρυθμίσεων, υπό την πίεση πραγματικών αναγκών οι τιμές των προμηθευόμενων ειδών να καταστούν ανέλεγκτες.

Η Κυβέρνηση θα αγνοούσε, όμως, το γεγονός ότι υπάρχουν υποχρεώσεις των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές; Θα αγνοούσε τον κίνδυνο, έστω και τεχνητών, προκλήσεων ελλείψεων; Δεν θα έπρεπε με κάποιον τρόπο να διαρρυθμίσει το χρέος που ανέλαβε χωρίς δική της ευθύνη και ταυτόχρονα να εξασφαλίσει κανόνες διαφάνειας; Η απάντηση είναι ότι προφανώς έπρεπε να συμβούν και τα δύο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επήλθε η χθεσινή συμφωνία. Και αυτό βοηθά στο να μην είναι όμηρος των προμηθευτών το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Ταυτόχρονα, με την τήρηση των υποχρεώσεων της ελληνικής πολιτείας, αναλαμβάνονται μέσω των νομοθετικών μας δεσμεύσεων πρωτοβουλίες, οι οποίες εξυγιαίνουν το σύστημα προμηθειών στα δημόσια νοσοκομεία.

Σε κάθε περίπτωση, παρότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν μπορεί να ρυθμίσει τις προμήθειες στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, αυτό το οποίο θα πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους οι προμηθευτές, είναι ότι εφ' εξής η Δικαιοσύνη θα έχει άγρυπνο μάτι σε ό,τι αφορά την εκτέλεση των σχετικών συμβάσεων.

Επιτρέψτε μου τώρα μερικές διευκρινίσεις για όσα ειπώθηκαν για το σχέδιο νόμου. Πρώτον, ορισμένες από τις παρατηρήσεις που έκανε ο αξιότιμος συνάδελφος εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ίδιες με τις παρατηρήσεις του κ. Παυλόπουλου κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην κοινοβουλευτική επιτροπή, έχουν ήδη ενσωματωθεί στο πρακτικό της κοινοβουλευτικής επιτροπής.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τις γενόμενες δαπάνες, πρόκειται για ένα καθεστώς πολύχρονο, όχι αμαρτωλό – αυτές είναι συμβάσεις τις οποίες διαχειρίζονται δικαστικοί λειτουργοί, προϊστάμενοι κυρίως των δικαστηρίων – αλλά άκρως προβληματικό. Είχα την ευκαιρία να πω και στην κοινοβουλευτική επιτροπή ότι δεν μπορεί να συνεχισθεί.

Συνήθως τι συμβαίνει; Είτε στους κεντρικούς δικαστικούς σχη-

ματισμούς, είτε στα περιφερειακά δικαστήρια της χώρας, οι προϊστάμενοι που έχουν την ευθύνη διενέργειας διαγωνισμών για τη συντήρηση και λειτουργία των κτηρίων, ενεργούν είτε σε χρόνους πέραν των τεταγμένων από το ΤΑΧΔΙΚ, είτε δεν προσέχουν τυπικές πλημμέλειες, με αποτέλεσμα το ΤΑΧΔΙΚ να επανέρχεται, να ζητά ορθή επανάληψη.

Η ορθή επανάληψη οδηγεί σε χρόνους έξω από τους προβλεπόμενους. Το αποτέλεσμα είναι να γίνονται αναγκαστικά συμφωνίες από τις διευθύνσεις των δικαστηρίων, προκειμένου να μη μείνουν τα δικαστήρια χωρίς τη συντήρησή τους.

Έρχεται εκ των υστέρων η Κυβέρνηση, η οποία κυβέρνηση διαχρονικά, και τις γενόμενες δαπάνες τις ρυθμίζει με σχετικές διατάξεις νόμων.

Εάν δεν απαντήσουμε στην αιτία, που παράγει το πρόβλημα, δεν πρόκειται να λύσουμε το πρόβλημα.

Έτσι και τώρα -ελπίζω για τελευταία φορά- ρυθμίζουμε γενόμενες δαπάνες από τον περασμένο Ιούλιο, είμαστε, όμως, αποφασισμένοι να προχωρήσουμε σε διαφορετική ρύθμιση. Ήδη συνεργαζόμαστε με τις υπηρεσίες, κυρίως με το ΤΑΧΔΙΚ, για να διαμορφώσουμε ένα ξεχωριστό νομοθετικό περίβλλον, μία δραστησια διαφορετική λύση στη διοικητική λειτουργία των δικαστικών σχηματισμών.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει δικό του προϋπολογισμό και δικό του λογιστήριο. Τα δύο άλλα ανώτατα δικαστήρια της χώρας δεν έχουν. Το Συμβούλιο της Επικρατείας και ο Άρειος Πάγος, τα εφετεία της χώρας, τα πρωτοδικεία, όταν θέλουν να συνάψουν μία σύμβαση για τον καθαρισμό των δικαστικών μεγάρων πρέπει να απευθυνθούν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στο ΤΑΧΔΙΚ. Ακόμα και αν πρέπει να γίνει μία αποκατάσταση μικρής βλάβης, υδραυλικής ή στους τοίχους, θα πρέπει το Υπουργείο Δικαιοσύνης να αποφασίσει. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Έχω, λοιπόν, πει στην κοινοβουλευτική επιτροπή, το επαναλαμβάνω ενώπιον της Ολομελείας, ότι η ρύθμιση που ετοιμάζουμε είναι, τουλάχιστον, τα ανώτατα δικαστήρια και τα δεκατρία εφετεία της χώρας να αναλάβουν με δικό τους προϋπολογισμό τη διαχείριση της καθημερινής λειτουργίας και συντήρησης των δικαστικών μεγάρων.

Μάλιστα, προσθέτω ότι τα εφετεία θα ενοποιούν, τις διαγωνιστικές διαδικασίες και για όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που υπάρχουν σε κάθε ξεχωριστή εφετειακή περιφέρεια. Το Εφετείο Δυτικής Μακεδονίας, παραδείγματος χάριν, θα έχει την ευθύνη για το διαγωνισμό σχετικά με την καθαριότητα, και άλλων υπηρεσιών, όπως είναι τα υποθηκοφυλακεία της περιφέρειάς του.

Εξασφαλίζουμε αποτελεσματικές διαδικασίες, με ξεχωριστούς προϋπολογισμούς, που δίνουν τη δυνατότητα στους μεγάλους εφετειακούς σχηματισμούς και στα ανώτατα δικαστήρια να μπορούν να διαχειρίζονται την τύχη τους στους χρόνους και με τον τρόπο που πρέπει. Η ενοποίηση των διαδικασιών, δίνει τη δυνατότητα να εξασφαλίσουμε και πολύ καλύτερες τιμές.

Φανταστείτε ότι σήμερα μπορεί να προκηρύσσεται ένας διαγωνισμός για την καθαριότητα του δικαστικού μεγάρου στον Άρειο Πάγο, διαφορετικός για το εφετείο στην Αθήνα, διαφορετικός για τα πρωτοδικεία, διαφορετικός για τα υποθηκοφυλακεία. Αυτή η διάσπαση είναι προφανές ότι δημιουργεί δυσμενείς οικονομικούς όρους για τους προϋπολογισμούς του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, με την τροπολογία με γενικό αριθμό 110 και ειδικό αριθμό 13, που αφορά στη Γενική Γραμματεία Ισότητας. Θα διαβάσω ακριβώς το άρθρο και θα διορθώσω την αιτιολογική έκθεση, προκειμένου να είναι ακριβέστερες οι διατυπώσεις. Είναι θέμα διατυπώσεων μόνο.

Στην αιτιολογική έκθεση ορίζουμε ότι με την προτεινόμενη ρύθμιση αντιμετωπίζονται ερμηνευτικά ζητήματα, που ανέκυψαν μετά τη μεταφορά με το π.δ. 189/2009 της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων από το Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η διατύπωση του άρθρου –διαβάζω προσεκτικά ώστε η υπηρεσία να κάνει τις σχετικές διορθώσεις ακριβώς, είναι η ακόλουθη:

«Από τη θέση σε ισχύ του παρόντος το Κέντρο Ερευνών για θέματα Ισότητας» -αυτή είναι η ακριβής διατύπωση- «εποπτεύεται από τον Υπουργείο Δικαιοσύνης και Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Παράγραφος 2: «Όπου στις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που διέπει το Κέντρο Ερευνών για θέματα Ισότητας αναφέρεται ο Υπουργός Προεδρίας, νοείται ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Για τις υπόλοιπες τροπολογίες δεν έχω κάτι να παρατηρήσω. Νομίζω ότι τις περισσότερες τις ψηφίζει το μεγαλύτερο μέρος των συναδέλφων και των πολιτικών κομμάτων. Έχω την αίσθηση, ότι τη ρύθμιση για τους πλειστηριασμούς την ψηφίζουν όλες οι πολιτικές πλευρές...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εμείς θα ψηφίσουμε «παρών» με το σκεπτικό που συζητήσαμε πριν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, κ. Τζέκη. «Παρών» το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Θέλω να ευχαριστήσω για μια άλλη φορά τους συναδέλφους για τη συμμετοχή τους στη συζήτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ οι νομοτεχνικές βελτιώσεις να διανεμηθούν.

Το λόγο έχουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι τώρα.

Κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο αυστηρά για έξι λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ αρχικά στο μεγάλο ζήτημα των νοσοκομείων. Για εμάς, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, είναι πολύχρονο και διαχρονικό πρόβλημα το ζήτημα, που αντιμετωπίζουν σήμερα τα νοσοκομεία, γιατί εκτιμούμε ότι η υποβάθμιση στη λειτουργία των δημοσίων νοσοκομείων έχει παρελθόν και δεν είναι τυχαία. Η πολιτική απαξίωσης που έχει ακολουθηθεί χρόνια, όσον αφορά το Εθνικό Σύστημα Υγείας, έγινε και γίνεται για συγκεκριμένους λόγους.

Πρώτον, γιατί παρατηρούμε κάθε χρόνο από τις δαπάνες των κρατικών προϋπολογισμών το ανάλογο κονδύλιο συνεχώς να μειώνεται. Είναι μέσα στο πλαίσιο και τις κατευθύνσεις που δίνετε, τόσο και μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι και τέτοιου είδους υπηρεσίες πρέπει να απελευθερωθούν. Άρα, δηλαδή, δεν είναι τυχαίο ότι πριν από δέκα χρόνια υπήρχαν λίγα ιδιωτικά νοσοκομεία, που είχαν έναν τζίρο περίπου 500.000.000. Δεν είναι τυχαίο ότι μέσα σε δώδεκα χρόνια, αυτά έγιναν ακόμα περισσότερα και πιο ισχυρά και μάλιστα ο τζίρος τους ανέρχεται σε 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ πλέον.

Παρακολουθώντας την εξέλιξη, όμως, του Εθνικού Συστήματος Υγείας βγάζεις το συμπέρασμα ότι εδώ υπάρχουν διαχρονικά πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων για την απαξίωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Βέβαια είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια έχει οξυνθεί και έφερε σ' αυτό το απαράδεκτο σημείο τα δημόσια νοσοκομεία.

Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζετε και γνωρίζουμε όλοι ότι υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις όχι μόνο σε υλικοτεχνική υποδομή, όχι μόνο με το τι γίνεται με τις προμήθειες, αλλά και σε προσωπικό. Δεν είναι τυχαίο ότι τα αρμόδια συλλογικά τους όργανα, αλλά και οι απαντήσεις, που μας έχουν δοθεί από τα Υπουργεία, από τις υπηρεσίες, σε ανάλογες ερωτήσεις που έχει καταθέσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, μας διαβεβαιώνουν ότι σε νοσηλευτικό προσωπικό οι ελλείψεις είναι είκοσι χιλιάδες περίπου, ότι σε ιατρικό προσωπικό ξεπερνούν τις οκτώ χιλιάδες διαφόρων ειδικοτήτων. Αντιλαμβανόμαστε όλοι και όλες ότι αυτή η διαχρονική απαξίωση έφερε και το συγκεκριμένο αποτέλεσμα σήμερα.

Για τις προμήθειες δεν γνωρίζαμε και δεν γνωρίζουμε τι γίνεται; Εδώ είναι ένα ζήτημα, ότι ήταν και είναι οι κυβερνήσεις που διορίζουν τον πρόεδρο και τα διοικητικά συμβούλια των νοσοκομείων. Αυτοί δεν έχουν ευθύνες πολιτικές, αλλά και ευθύνες οικονομικές και λειτουργικές των νοσοκομείων; Τους βγάζουμε απέξω; Όχι.

Ο τρόπος λειτουργίας των προμηθευτών ήταν πολύ συγκεκριμένος και εδώ πρέπει να αλλάξει άρδην τώρα, αύριο, εάν υπάρχει πολιτική βούληση. Ναι, μπορεί να υπάρξει κεντρική υπηρεσία, άμεση ελεγχόμενη -είπε ο κύριος Υπουργός- και με τη συμμετοχή της δικαιοσύνης, έτσι ούτως ώστε να υπάρχει ο κεντρικός προμηθευτικός ρόλος μιας τέτοιας υπηρεσίας μέσα από διαγωνισμούς, που θα μπορεί να ελέγχει και από εκεί θα παίρνει ανάλογα με τις ανάγκες του το κάθε νοσοκομείο.

Δε μπορεί το κάθε νοσοκομείο να είναι ένα κέντρο που θα γίνεται διαγωνισμός για τους προμηθευτές, διότι όσο πιο μικρό μέγεθος είναι τόσο πιο καλά μπορεί να ελεγχθεί από τους προμηθευτές. Όταν υπάρχει πολιτική βούληση, να χτυπηθεί όλο αυτό το κύκλωμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Βέβαια, για εμάς το φάρμακο δεν αποτελεί κάποια εξαίρεση, είναι μέρος του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Όπως και ο τρόπος ζωής, διαβίωσης των ανθρώπων, είναι μέρος του Εθνικού Συστήματος Υγείας, γιατί το ένα είναι συνάρτηση του άλλου. Πού είναι οι κρατικές φαρμακοβιομηχανίες που θα μπορούσαν, πραγματικά, να παίξουν έναν σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο του συστήματος αυτού που λέμε τώρα; Δε μιλάμε για κάτι ιδεατό που μπορεί να γίνει με αλλαγές επί της ουσίας του συστήματος.

Άρα, οι ελλείψεις τέτοιου σχεδιασμού είναι που επιτρέπουν

στα λεγόμενα πιράνχας, πραγματικά, να ξεκοκαλίζουν τα 6.000.000.000 που αύριο μπορεί να είναι επτά, οκτώ κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Γι' αυτό στο μεγάλο ζήτημα των νοσοκομείων το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ήδη με στελέχη του, με αντιπροσωπείες, με Βουλευτές περιοδεύει και βέβαια θα φέρει το ζήτημα αυτό και μέσα στη Βουλή. Πολύ περισσότερο, όμως, εκείνο το οποίο κάνουμε είναι να ξεσηκώσουμε τον κόσμο και μέσα στο γενικότερο πλαίσιο διεκδικήσεων να βάλει και αυτά τα μεγάλα ζητήματα για το «εθνικό σύστημα ζωής», που είπα προηγουμένα. Εκεί ακριβώς πρέπει να γίνει και η παρέμβαση της Κυβέρνησης.

Όσον αφορά τώρα για το παρόν νομοσχέδιο -και κλείνω μ' αυτό- κύριε Πρόεδρε, η τοποθέτησή μας είναι στο σήμερα. Αλλά και στο σήμερα παίρνουμε το μέρος εκείνων των δυνάμεων, που δεν βρίσκονται σε μία τέτοια κατάσταση για να επιβάλουν το δικό τους. Το δίκαιο δεν σημαίνει ότι δεν είναι και άδικο. Εκεί πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Ένα παράδειγμα θα αναφέρω και θα κλείσω. Μιλάμε για τους τραπεζικούς ομίλους, που πραγματικά ευνοούνται και μέσα από το παρόν, με την εξαίρεση. Είπα χθές, γιατί και για ποιους λόγους εξαιρούνται συμπεριλαμβανομένων, βέβαια, μέσα και των ρυθμίσεων του Μνημονίου, που ψήφισε η Βουλή. Εκεί μέσα προβλέπει τη διασυννοριακή εποπτεία και λέει ότι υπάρχει κίνδυνος και για τις τράπεζες, οι οποίες έχουν επενδύσεις στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, άρα, παίρνουμε μέτρα διαφύλαξης τους.

Μα, δεν είναι ζήτημα που πρέπει να το δούμε; Οι ελληνικές τράπεζες δεν δανειστήκαν με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, δηλαδή της Κυβέρνησης, με 1% από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Δεν εξαγόρασαν ελληνικό δημόσιο χρέος, όχι με 2% και με 3%, αλλά με 5% και 5,5%; Δεν είναι αυτές οι τράπεζες που έπαιρναν με 1%, με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και δάνειζαν στον εργαζόμενο λαό με 11% και με 12%; Αυτό δεν είναι, δηλαδή, ένα μέρος του συνολικού πολιτικού παιχνιδιού που γίνεται προς υπεράσπιση και προώθηση των συμφερόντων τραπεζικών επενδυτικών και ασφαλιστικών ομίλων;

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε για εμάς το ζήτημα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι πολιτικό και έτσι το κρίνουμε και γι' αυτό δεν το ψηφίζουμε. Όσον αφορά τα άλλα άρθρα, όταν θα έρθει η ώρα θα τοποθετηθούμε αναλυτικά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εμείς διαφωνούμε ουσιαστικά με τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, γιατί θεωρούμε ότι δε λύνει κανένα από τα ζητήματα, τα οποία υποτίθεται ότι θα μπορούσε να λύσει. Θεωρούμε ότι, από το 1997 μέχρι το 2010, δεν κάνατε καμμία έρευνα, ώστε να φέρετε εδώ πέρα ένα πρότυπο νόμου με τις σύγχρονες συνθήκες. Άλλες συνθήκες ήταν το 1997 και άλλες είναι το 2010.

Δεν έχουμε πειστεί ακόμα και για την εξαίρεση που λέτε για τα τραπεζικά ιδρύματα, στην εξής λογική. Είπατε ότι, ακριβώς για να προστατευθούν οι οφειλότες, πρέπει να μείνει το εθνικό δίκαιο. Άρα, θεωρείτε ότι αυτό το πρότυπο νόμο, όπως έρχεται, δεν διασφαλίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον οφειλέτη. Διότι, άμα πιστεύατε ότι ο οφειλέτης διασφαλίζεται, αντίστοιχα θα σας έλεγα γιατί μένετε στις εθνικές ρυθμίσεις και για τους τραπεζικούς ομίλους, που κατά βάση η περιουσία τους βρίσκεται στο εξωτερικό; Θεωρούμε ότι, αν έπρεπε να πάτε σε μία κατεύθυνση στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, θα έπρεπε να πάτε σε μία κατεύθυνση πιο ουσιαστική, όπου θα είχαμε μία διαδικασία πτωχευτικής διαδικασίας και μέσα από αυτή τη διαδικασία θα μπορούσαν να αναγγελθούν όλοι οι οφειλότες. Τώρα αναφερόμαστε σε μία συνεργασία, χωρίς να υπάρχουν τα πρότυπα αυτής της συνεργασίας.

Επειδή, όμως, έγινε μεγάλη αναφορά στο θέμα των φαρμάκων

και πραγματικά είναι θέμα των ημερών, θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι προκλητικό να βλέπουμε κάποιους προμηθευτές να βγαίνουν στις τηλεοράσεις και εμμέσως πλην σαφώς να λένε ότι τους εκβιάζει και το κράτος. Παρακολούθησα αυτές τις μέρες και έβλεπα μάλιστα και με τι ευγένεια τους αντιμετώπιζε η κυρία Υπουργός που δείχνει ένα επίπεδο, γιατί θεωρώ ότι πολύ δύσκολα κάποιος με αυτά που άκουγε θα μπορούσε να μιλά με τόσο ήρεμο τρόπο, όπως η κυρία Υπουργός.

Το θέμα, όμως, είναι το εξής, κύριε Υπουργέ. Τι κάνουμε; Μπαίνουμε σε μία διαδικασία διαπραγμάτευσης. Είπατε ότι έχουμε μια μείωση 15%. Δεν θα έπρεπε κάποια στιγμή να δούμε τι υπερτιμολογήσεις γίνανε τελικά, πώς έχει ζημιωθεί το δημόσιο και να τα ζητήσουμε από αυτούς;

Γιατί, κύριε Υπουργέ, εμείς ως κόμμα πιστεύουμε πάρα πολύ στην επιχειρηματικότητα. Δεν έχουμε τις αγκυλώσεις της Αριστεράς, που θεωρεί ότι η επιχειρηματικότητα και η κερδοφορία είναι αναγκαστικά κάτι το κακό. Όμως, δεν είναι δυνατόν να επιβραβεύουμε μία επιχειρηματικότητα που γίνεται στις πλάτες του ελληνικού δημοσίου. Δεν είναι δυνατόν εταιρίες που δεν έχουνε καμμία άλλη παραγωγική δουλειά -δεν συνεργάζονται καθόλου στον ιδιωτικό τομέα- να έχουν βρει πλουσιοπάροχες συμβάσεις με το δημόσιο και να αρμέγουν σαν να είναι αγελάδα αυτό το ελληνικό κράτος, όσο αντέχει. Δεν πάει άλλο!

Συνεπώς θα πρέπει να πάμε σε πιο δυναμικές κινήσεις. Θεωρώ, ότι αν ισχύει αυτό το οποίο είπατε -που το πιστεύω- ότι εσκεμμένα δεν δόθηκε υλικό σε νοσοκομεία, υπάρχουν ποινικά αδικήματα, κύριε Υπουργέ. Υπάρχει ενδεχομένως η έκθεση. Αυτή τη στιγμή, υπάρχει μία κοπέλα η οποία κινδυνεύει να μείνει παράλυτη επειδή, ακριβώς, δεν υπήρχαν τα υλικά από κάποιους οι οποίοι έχουν βγάλει πάρα πολλά χρήματα και ακόμα και σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή θέλουν να εκβιάζουν το ελληνικό δημόσιο.

Οι κινήσεις σας, λοιπόν, κατά την άποψή μας, θα πρέπει να είναι τέτοιες, ώστε κάποια στιγμή να διεκδικήσουμε τα χρήματα που κακώς έχουμε δώσει ως δημόσιο. Αντιλαμβάνομαι το σκεπτικό που αναφέρατε ότι, όταν δεν πληρώνονται στην ώρα τους, μπορεί να υπάρχει μία υπερτιμολόγηση. Αλλά αυτή θα είναι μία υπερτιμολόγηση της τάξεως του 5%, του 10%, για να υπάρξει μία διασφάλιση. Δεν μπορεί να είναι υπερτιμολόγηση του 400%. Και τελικά αυτή τη στιγμή, εάν ισχύουν τα νούμερα που μας δίνετε, να μην χρωστάμε τίποτα, διότι ήταν όλα υπερτιμολογημένα και μπαίνουμε τώρα σε μία διαπραγμάτευση, για να πάρουν και άλλα χρήματα. Θα έπρεπε, λοιπόν, να βρούμε τρόπο -ενδεχομένως με άλλες εταιρίες που δεν είχαν διαπλοκή απ' αυτό το καρτέλ- να είχαμε τις προμήθειες για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα και με αυτούς τους κυρίους να μπαίναμε σε μία δικαστική διαμάχη και να διεκδικούσαμε μέχρι τελευταίου ευρώ ό,τι έχουν πάρει, που δεν έπρεπε να έχουν πάρει.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να επισημάνουμε το θράσος, το οποίο έχει επιτρέψει το δημόσιο να έχουνε, γιατί, δυστυχώς, το δημόσιο έκανε αυτό το πλαίσιο πάνω στο οποίο βρήκανε την ευκαιρία να κάνουνε το πάρτι κάποιοι προμηθευτές. (Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Θα πρέπει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να δούμε αυτό το θράσος και να δούμε το θεσμικό πλαίσιο. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, ειδικά μέσω διαδικτύου να γίνονται οι διαγωνισμοί για να μπορούν να συμμετέχουν και εταιρείες με διαδικασίες διαφάνειας. Αλλά, από την άλλη πλευρά, κύριε Υπουργέ, δεν είναι δυνατόν σε αυτή την κρίσιμη φάση να διαγράψουμε ό,τι έχει γίνει στο παρελθόν. Πρέπει να γίνει έρευνα να δούμε ποιες ήταν οι υπερτιμολογήσεις, να αποδοθούν και πολιτικές ευθύνες, όπου χρειάζονται, αλλά και ποινικές, εάν τυχόν έχει ζημιωθεί το δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορθά γινεκέυτηκε η συζήτηση για την κατάσταση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας μέσω της έμμεσης αναφοράς στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Διαφάνειας. Αλλά, θα ήθελα να σημειώσω, πως υπάρχει εδώ και μακρό χρόνο μία στρατηγική, η οποία επιχειρεί να δια-

μορφώσει την εικόνα ότι υπάρχει, τουλάχιστον, από το 1989 μία διακυβέρνηση της χώρας από κάποια κυβέρνηση που λέγεται: «ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία μαζί», ώστε να εξισωθούν πολιτικές και να ταυτισθούν ευθύνες.

Προφανώς αυτό ευνοεί -έτσι αντιλαμβάνονται τουλάχιστον αυτή τη στρατηγική- τα κόμματα που την ασκούν, τα λεγόμενα «μικρά» κόμματα. Εγώ δεν συμφώνησα ποτέ με αυτήν τη διατύπωση. Μπορεί ένα κόμμα να είναι μικρό και να είναι μεγάλο σε ιδέες.

Αλλά το πιο μεγάλο πράγμα είναι η αλήθεια. Η αλήθεια όπως αποτυπώνεται στη δημιουργία των υποδομών, των θεσμών, των λειτουργιών που αφορούν τον Έλληνα πολίτη. Η απόλυτη και μοναδική αλήθεια, που την ξέρει ο ελληνικός λαός, είναι ότι το Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν έχει δύο πατέρες και δύο μητέρες, έχει ένα γεννήτορα. Ο γεννήτορας είναι το ΠΑΣΟΚ, είτε στην πρώτη ιδρυτική περίοδο, την περίοδο του 1981-1989 είτε στη δεύτερη περίοδο του 1994-2004.

Ήταν οι δύο εποχές, που στην πρώτη δημιουργήθηκε το Εθνικό Σύστημα Υγείας και στη δεύτερη διευρύνθηκε και εμπειρώθηκε, ανεξάρτητα εάν μια πολύ πετυχημένη και ενορχηστρωμένη εκστρατεία -τότε- της Νέας Δημοκρατίας σε σύμπραξη με τα πάντα πρόθυμα Μέσα Ενημέρωσης έκρυσαν, για παράδειγμα, δεκαέξι νέα περιφερειακά νοσοκομεία, που δημιουργήθηκαν την περίοδο 1994-2004, πίσω από μία κατσαρίδα.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι και σ' αυτές τις δύο περιόδους, ενθαρρύνθηκε, εδραιώθηκε το Εθνικό Σύστημα Υγείας και σε υποδομές και σε προσωπικό και σε λειτουργικότητα. Ήταν, όλα καλά; Φυσικά και όχι. Φυσικά και υπήρχαν ελλείψεις και παθολογίες και κενά. Αλλά σε αυτές τις δύο περιόδους η δυναμική ήταν δυναμική ενίσχυσης του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Τα προβλήματα, που ετέθησαν σήμερα εδώ, έχουν ονοματεπώνυμο. Και για να γίνουν πράξη, χρειάστηκε να ανατραπεί σε αυτή εδώ την Αίθουσα νομοθετικά το πλαίσιο της νομοθεσίας του ΠΑΣΟΚ και διοικητικά στο Υπουργείο Υγείας και αλλού.

Δεν ήταν προμετωπίδα του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας το 2004 η κατάργηση της λίστας φαρμάκων; Δεν το έκαναν πράξη υπερηφάνως οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας; Πώς άρχισε το «πάρτι» με τα φάρμακα; Άρχισε από μία ρητή επιλογή, μια κατηγορηματική σημαία ότι απελευθερώνονται τα φάρμακα υπέρ ταχά του χρήστη, δήθεν υπέρ του πολίτη.

Ποιος ήταν όμως ο πραγματικός χρήστης; Ήταν οι φαρμακοβιομηχανίες, οι οποίες τσάκισαν τους προϋπολογισμούς, όχι μόνο των νοσοκομείων αλλά και των ταμείων, σε ένα απίστευτο και μοναδικό πάρτι που κόπηκε με το μαχαίρι μετά τις 5 Οκτωβρίου του 2009. Και όλοι μπαίνουν στα μέτρα τους και όλο αυτό το πάρτι τελείωσε. Αλλά είχε το εναρκτήριο λάκτισμα στη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και το τέλος έγινε επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο έγινε και στα νοσοκομεία.

Παρακαλώ τη Νέα Δημοκρατία να ανατρέξει στα Πρακτικά της συζήτησης του προϋπολογισμού του 2007. Ανέλαβε τότε ο κ. Αβραμόπουλος και παρεδέχθη στη Βουλή των Ελλήνων ότι βρήκε από τον κ. Κακλαμάνη ένα χρέος ύψους 1.700.000.000 ευρώ.

Επισημάναμε από τότε -και είναι στα Πρακτικά της Βουλής- ότι αυτό το χρέος δεν ήταν καταγεγραμμένο πουθενά. Δεν το ήξερε κανείς. Δεν υπήρχε στον προϋπολογισμό, δεν υπήρχε πουθενά εγγεγραμμένο. Για να αποδειχθεί, όπως είπε και ο Υπουργός κ. Καστανίδης, ότι αυτό το χρέος που ο κ. Αβραμόπουλος θεωρούσε ότι είναι το «έκθετο παιδί» του κ. Κακλαμάνη, το άφησε -η κυβέρνηση του και ο ίδιος- πολλαπλασιασμένο στο ύψος των 6 δισεκατομμυρίων.

Θεσμικά συνέβη. Ήταν όμως απολύτως αθέσιμο, διότι πρώτον, ο περίφημος νόμος που θα διασφάλιζε τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα με την Επιτροπή Προμηθειών, δεν λειτουργήσε ποτέ και οι περισσότερες αναθέσεις και αγορές ήταν άμεσες, χωρίς καν διαγωνισμούς.

Πότε τελείωσε αυτό το πάρτι; Τελείωσε από τις 5 Οκτωβρίου και οριστικά από χθες μπαίνουν και πάλι όλοι στα μέτρα τους και θα μπουν αποφασιστικά ακόμη περισσότερο με μόνο γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Άρα, ορθά να κάνουμε κριτική για όλα, αλλά η ουσία της κριτικής είναι να εκκινεί από τι πράγματι συ-

νέβη, τι πράγματι συμβαίνει και τι στάση έχει ο καθένας απέναντι σ' αυτά τα θέματα.

Σε ό,τι βρήκαμε δεν συμβιβαστήκαμε και ό,τι βρήκαμε το τελειώνουμε, για να πάμε ριζικά διαφορετικά στην ανασύσταση του Εθνικού Συστήματος Υγείας ως του λειτουργικού συστήματος υπέρ του ελληνικού λαού που, με την ποιότητά του και με το σύνολο των μέτρων, θα περιορίσει τη δαπάνη που κατευθύνεται στον ιδιωτικό τομέα και θα επαναφέρει το κέντρο βάρους –γι' αυτό που είναι άλλωστε στ' αλήθεια φτιαγμένο- του ελληνικού λαού για το μέγιστο αγαθό της υγείας, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Θέλω να επισημάνω από αυτή εδώ τη θέση, ότι κατηγορηματικά η κ. Ξενογιαννακοπούλου από την αρχή είχε πει ότι θα τελειώσουν όλα όσα εγκαθιδρύθηκαν αυτή την εξαετία και οι συμβιβασμοί που είχαν γίνει δεκτοί. Τα ασφαλιστικά ταμεία να πληρώνουν τα ιδιωτικά κέντρα σε σαράντα ημέρες και να μην πληρώνουν το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Τελειώνουν όλα αυτά!

Όλα αυτά, όμως, που μας οδήγησαν εδώ –επαναλαμβανών- έχουν σφραγίδα ευθύνης, έχουν ονοματεπώνυμο επιλογών, αφορούν τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και η άρση όλων αυτών των παθολογιών είναι ο στόχος, η δέσμευση και το έργο του ΠΑΣΟΚ. Και όποιος πρέπει να ελέγχει, πρέπει να ελέγχει την αλήθεια των πραγμάτων και όχι την πρόθεση των αντιλήψεών του, που διαστρεβλώνουν τα γεγονότα και τις πραγματικότητες.

Επανέρχομαι στο συζητούμενο νομοσχέδιο και κλείνω. Νομίζω κατέστη σαφές, κύριε Υπουργέ, ότι με το άνοιγμα που επιδείξατε, με την αποδοχή τόσων παρατηρήσεων και με τη συγκεκριμένη μορφή αυτού του νομοσχεδίου, είναι χρήσιμο όχι αφηρημένα για τις επιχειρήσεις, αλλά για τη διαφάνεια και για τη διασφάλιση των συμφερόντων οποιουδήποτε Έλληνα συναλλάσσεται στο σημερινό κόσμο, με τις τόσες χώρες που έχουν υπογράψει και έχουν εισάγει ως εθνικό δίκαιο αυτόν τον πρότυπο νόμο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Προϋπόθεση να έχεις τα ευεργετήματά του είναι να το έχεις υπογράψει και εσύ.

Οι δώδεκα πρώτες χώρες που έχουν υπογράψει και έχουν εισάγει ως εθνικό δίκαιο αυτό το πρότυπο νόμου είναι, πριν από όλα, οι πέντε χώρες της άμεσης γειτονιάς μας, όπου η Ελλάδα έχει αποφασιστική παρουσία. Η Ελλάδα έχει κρίσιμη και αποφασιστική οικονομική παρουσία στις χώρες της γειτονιάς μας, την Κροατία, τη Σερβία, το Μαυροβούνιο, που έχουν υπογράψει τη σύμβαση, πέρα από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Αυστραλία, τον Καναδά, τη Γαλλία και τόσες άλλες χώρες. Άρα, είναι εθνικά συμφέρον.

Μην ξεχνάμε εν τέλει, ότι το Πτωχευτικό Δίκαιο θα έπρεπε να έχει ως προϋπόθεση –και συμφωνών ότι εκεί δεν πραγματώνεται πάντα, την προστασία ενός μεγάλου οφειλέτη, που μπορεί να είναι οι εργαζόμενοι. Σε κάποια εταιρεία που πτωχεύει, μπορεί ο μεγαλύτερος δανειστής της εταιρείας να είναι οι εργαζόμενοι. Έχουν δουλέψει, έχουν παράγει κεφάλαιο και τους το στερούν. Θα έπρεπε το Πτωχευτικό Δίκαιο να είναι υπέρ αυτών. Εννοώ ότι δεν πρέπει να ξεκινάμε από την καχυποψία ότι είναι φτιαγμένο

μόνο για τις επιχειρήσεις. Σύνδικος επίσης είναι οι εργαζόμενοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οι εργαζόμενοι και μετά οι τράπεζες.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Μα, κύριε συνάδελφε, φαντάζομαι δεν διαφωνούμε, αλλά στο μυαλό μας μην έχουμε μόνο την αλήθεια των επιχειρήσεων. Πρέπει να θυμόμαστε ότι το Πτωχευτικό Δίκαιο έχει ως πλευρά του την προστασία και των συμφερόντων των εργαζομένων.

Θα ήθελα να πω και ένα τελευταίο. Υπάρχουν ελληνικοί εξαγωγικοί συνεταιρισμοί και είναι θαύμα αυτό και πρέπει να το ενισχύσουμε. Κάθε περιοχή –ο συνάδελφος κ. Γιάννης Δριβελέγκας το ξέρει, οι Κρήτες ξέρουν- έχει συνεταιρισμούς δυναμικούς που εξαγουν. Δεν είναι ανάγκη να είναι μόνο οι επιχειρηματίες, που έχουμε πάντα μια δυσμενή ενδεχομένως –κακώς- άποψη για αυτούς. Δηλαδή, αν κάποιος «ρίξει» το Συνεταιρισμό Πεζών, δεν πρέπει ο Συνεταιρισμός να προστατευτεί;

Μην είμαστε, λοιπόν, καχύποπτοι. Αυτό το νομοθέτημα έχει μια ισχυρή λογική προστασίας πολυποίκιλων δημοσίων και κοινωνικών συμφερόντων και πιστεύω ότι αξίζει να το ψηφίσουμε, γιατί η πλευρά προστασίας δημοσίου και σε τελευταία ανάλυση εθνικού συμφέροντος υπερτερεί των επιφυλάξεων για κάθε τι άλλο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα την επιστολή του Ανεξάρτητου Βουλευτή Αττικής του κ. Αθανάσιου Λεβέντη.

Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

«Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε.

Σας γνωρίζω ότι υποβάλλω την παραίτησή μου από τη θέση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής των Ελλήνων.

Θα ήθελα, με την ευκαιρία αυτή, να ευχαριστήσω θερμώς τον Πρόεδρο και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς που με πρότειναν, τους συναδέλφους όλων των πτερύγων της Βουλής που με τίμησαν με την ψήφους τους, τους Αντιπροέδρους της Βουλής για την αγαστή συνεργασία, το προσωπικό της Βουλής για την πολλαπλή βοήθειά του και ιδιαιτέρως εσάς, κύριε Πρόεδρε, για την αμέριστη συμπαράστασή σας.

Η πορεία των πραγμάτων στον πολιτικό μας χώρο με οδήγησε, μαζί με τους άλλους τρεις συναδέλφους μου, να αποχωρήσω από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όπως σας έχει ήδη κοινοποιηθεί. Επακόλουθο αυτής της αποχώρησης είναι η παραίτηση από το αξίωμα του Ζ' Αντιπροέδρου, την οποία προφορικά σας είχα γνωστοποιήσει και ήδη εγγράφως σας υποβάλλω.

Με εξαιρετική τιμή.

Αθανάσιος Λεβέντης.

Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής.

(Η προαναφερθείσα επιστολή κατατίθεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αύριο, στις 12.30' η ώρα, όπως σας έχει διανεμηθεί η Ημερήσια Διάταξη, θα έχουμε εκλογή για τον Ζ' Αντιπρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

Ο Βουλευτής κ. Θωμάς Ρομποτόπουλος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό, με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, η οποία έχει ως εξής:

«Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλώ το Σώμα να μου εγκρίνει άδεια απουσίας από τις εργασίες της Βουλής για το διάστημα 24 έως 28 Ιουνίου 2010, λόγω μετάβασής μου στο εξωτερικό.»

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς, η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης για να δευτερολογήσει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να μείνω στο εξής ζήτημα.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκ λόγων ιδεολογίας υπερασπίζομαι την έννοια της ιεραρχίας και υπερασπιζόμενος την έννοια της ιεραρχίας πρακτικά αυτό σημαίνει ότι θέλω να είναι περιβεβλημένοι με κύρος όσοι εκπροσωπούν δημόσιους θεσμούς και κατέχουν δημόσια αξιώματα. Θέλω η κοινωνία να σέβεται τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και τους αρεοπαγίτες. Θέλω η κοινωνία να σέβεται αυτόν που είναι στρατηγός της Αστυνομίας ή του Στρατού. Θέλω η κοινωνία να σέβεται τον Πρόεδρο του ελληνικού Κοινοβουλίου. Θέλω η κοινωνία να σέβεται αυτόν που είναι Υπουργός, αυτόν που είναι Βουλευτής.

Ακριβώς, επειδή έχω αυτήν την αντίληψη, έχω και αυξημένες απαιτήσεις από αυτούς που καταλαμβάνουν αυτά τα αξιώματα. Πρέπει να κρατούν το ύψος του ρόλου τους. Τι σημαίνει αυτό για τη συζήτηση την οποία κάνουμε;

Κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα της διαφθοράς στη χώρα είναι σχεδόν ενδημικό. Δεν ξέρω αν θέλετε να το επιμερίσετε και με ποιον τρόπο μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Επιμερίστε το με όποιον τρόπο θέλετε. Εμένα δεν είναι το πρόβλημά μου αυτός ο επιμερισμός. Εμένα το πρόβλημά μου, κυρίως, εστιάζεται στο ότι αυτό δεν βρίσκεται μόνο στο πολιτικό εποικοδόμημα, αλλά διαπερνά τη Δημόσια Διοίκηση. Και είναι στα καθήκοντά σας, ακριβώς υπό την έννοια του Υπουργού της Διαφάνειας, να εντοπίσετε και να πολεμήσετε αυτό το φαινόμενο. Εάν χρειάζονται νομοθετικές ρυθμίσεις, με νομοθετικές ρυθμίσεις. Αλλά, κυρίως, χρειάζεται η δημιουργία μιας ομάδας, ενός επιτελείου, το οποίο θα ασχολείται με την πάταξη της διαφθοράς.

Έχει σχέση αυτό με το ζήτημα των προμηθειών στα νοσοκομεία; Εγώ δεν είμαι στα νερά μου σε αυτή τη συζήτηση. Δεν γνωρίζω ακριβώς το σύστημα υγείας. Δεν το κατέχω καλά και υπό αυτήν την έννοια δεν μπορώ να συμβάλω πολύ δημιουργικά με προτάσεις, αλλά ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός επιφυλάσσεται να το κάνει διά των αρμοδίων οργάνων του εκεί που πρέπει.

Είπατε ορισμένα πράγματα για το μέλλον. Τα ακούω. Θα δούμε τις ρυθμίσεις. Θα δούμε στην πράξη τη λειτουργία τους. Το μέλλον, όμως, σήμερα δεν είναι το μέλλον, υπό αυτήν την έννοια μιας νέας -αν θέλετε- νομοθετικής πρωτοβουλίας, η οποία θα θέσει ξανά από την αρχή τα ζητήματα.

Και θα μου επιτρέψετε να πω, λέγοντας γιατί είναι σημαντικό το παρελθόν, ένα πράγμα. Διότι -ξαναλέω- δεν είναι δυνατόν να αξιώνουμε την περικοπή του δέκατου τρίτου και του δέκατου τέταρτου μισθού για να εξορθολογήσουμε τον προϋπολογισμό, για να περιστείλουμε τις δημόσιες δαπάνες, αλλά να πάμε να δώσουμε 4 δισεκατομμύρια παραπάνω από ό,τι πρέπει για τα υλικά -αν αυτό είναι ακριβές- υπό το πρόσχημα μιας νομιμότητας.

Τι θα σας απαντήσουν οι προμηθευτές, κύριε Υπουργέ; Θα σας απαντήσουν ότι διενεργήθη νομίμως ο διαγωνισμός, είχαμε τρεις προσφορές, κατακύρωση έγινε με τον τρόπο που πρέπει, δεν προσβλήθηκαν οι ενστάσεις, άρα κατηρτίσθη η σύμβαση. Αυτό θα πουν. Θα πρέπει, όμως, όποιος το λέει αυτό, είτε είναι η διοίκηση του νοσοκομείου είτε είναι ο αντισυμβαλλόμενος προμηθευτής είτε είναι η εποπτεύουσα αρχή του Υπουργείου υφ'

οιανδήποτε πολιτική ηγεσία, πρέπει να απαντήσει πώς είναι δυνατόν να πληρώνουμε το υλικό στην Ελλάδα τέσσερις φορές παραπάνω. Δεν μπορεί να απαντήσει σε αυτό τυπικά, λέγοντας «Ξέρετε, επειδή ο διαγωνισμός έτσι μας προέκυψε». Διότι αυτό μπορούσε να εξηγήσει το 15%, το 20% παραπάνω, αλλά όχι το 400% παραπάνω. Εδώ η Κυβέρνηση -από ότι κατάλαβα- έκανε μια διαπραγμάτευση και ένα συμβιβασμό. Και λέτε μάλιστα ότι προϊόν του συμβιβασμού αυτού ήταν η επίτευξη της μείωσης κατά τι, αυτό το 15%, αυτής της αξίας.

Εάν αυτό, το οποίο ισχυρίζομαι, είναι ακριβές -σας ξαναλέω με την αίρεση αυτή και με την αίρεση ότι η έρευνα που έκανα εγώ είναι αυτή που σας περιέγραφα προηγουμένως- είναι ελεγκτέο. Αλλά, το ακούω.

Εάν, όμως, είναι έτσι, τότε κακώς ήρθατε σε συμβιβασμό, διότι ο συμβιβασμός -για να μιλήσουμε νομικά- αποτελεί εκ νέου επιβεβαίωση της οφειλής. Δεν έπρεπε να έχει υπάρξει κανένας συμβιβασμός. Έπρεπε να έχει υπάρξει έλεγχος εξαρχής όλων των συμβάσεων. Και η συζήτηση με τους κυρίους προμηθευτές έπρεπε να είναι της εξής μορφής: «Κύριε, 400% επάνω; Στον εισαγγελέα και εσύ και οι αντισυμβαλλόμενοί σου». Διότι δεν μπορεί να γίνεται αυτό. Και θα βλέπαμε τότε ποια θα ήταν η μείωση μπροστά στον εισαγγελέα. Διότι είναι προφανές ότι δεν μπορεί να υπάρχει νομιμότητα σε μια σύμβαση με τέτοιου είδους υπερτιμολογήσεις. Να ενσωματώσουμε τους τόκους; Να τους ενσωματώσουμε για την καθυστέρηση πληρωμών. Μα, πόσοι ήταν αυτοί οι τόκοι; Ήταν 5%, 7% το χρόνο; Να βάλουμε και τρία χρόνια; Να πάμε στο 20%, στο 30%; Να τους ενσωματώσουμε, βρε αδελφέ, να το πληρώσουμε ακριβότερα. Ε, όχι 400%.

Άρα, λοιπόν, θα σας πω αυτό που πρέπει να γίνει, εν όψει του ότι ήδη έχουμε ένα τρομακτικό κρούσμα διαφθοράς, αυτό το οποίο σας περιέγραφα για τους δώδεκα γιατρούς με τα 30 εκατομμύρια στο λογαριασμό, που ήταν γιατροί του ΕΣΥ. Αυτό που πρέπει να γίνει -και είναι κολοσσιαίο έργο, γι' αυτό μιλώ για την ανάγκη να δεσμευτούν πρόσωπα και χρήματα σε αυτήν την προσπάθεια- είναι να ελεγχθούν οι συμβάσεις του δημοσίου. Μιλάμε για το σύστημα υγείας, αλλά δεν είναι μόνο το σύστημα υγείας. Επίσης, όχι απλώς να ελεγχθούν οι συμβάσεις με ένα συγκεκριμένο προμηθευτή, αλλά να ελεγχθούν όλες οι συμβάσεις σε σχέση με τις διεθνείς τιμές. Δηλαδή, η Κύπρος είναι ένας άλλος κόσμος, η οποία προμηθεύεται 300% φθηνότερα; Τι συμβαίνει στην Κύπρο και προμηθεύονται 300% φθηνότερα; Τι ακριβώς γίνεται;

Δεν θέλω μία απάντηση εδώ από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, που ενδεχομένως να μου έδωσε ή να μου έδινε η κ. Ξενογιαννακοπούλου, δηλαδή την απάντηση των μηχανισμών, της διαδικασίας. Από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ακριβώς γιατί πρέπει να επενδύσει ο πολιτικός κόσμος στο κύρος του και στο κύρος του Υπουργού και στο κύρος της Κυβέρνησης, θέλω μία δέσμευση ότι εξονυχιστικά θα κοιταχτούν όλες οι συμβάσεις και ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι, από τη στιγμή που θα διαπιστωθούν παράνομες πράξεις, θα πάνε εκεί που πρέπει.

Είναι πολλή δουλειά, θέλει κόσμο, θέλει δαπάνη, θέλει ενέργεια και θέλει και σιδερένια θέληση. Αλλά μόνο έτσι θα είμαστε δικαιωμένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορούμε να συζητάμε για περαιτέρω νομοθεσίες. Χωρίς να λύσουμε αυτά, οποιαδήποτε περαιτέρω νομοθεσία ακούγεται σαν κοροϊδία στα αυτιά του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Θα ήθελα ένα λεπτό, επειδή ακούστηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ότι αυτή η πλευρά -και έδωσε εμάς- διακατέχεται από αγκυλώσεις. Καμμία αγκύλωση από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, εκφράζουμε μόνο τις πολιτικές μας θέσεις. Γιατί, στο συγκεκριμένο τομέα υγείας που συζητάμε για τα νοσοκομεία, «ναι» εκεί δεν θέλουμε καμμία επιχειρηματική δραστηριότητα. Επιχειρηματική δραστηριότητα είναι και ο μικρο-μαγαζάτορας στη γειτονιά, ο μικροπιοτέχνης, ο αυτοαπασχολούμενος, ο επαγγελματίας. Εκείνους, «ναι» τους θέλουμε και

προσπαθούμε να ενισχύσουμε τον αγώνα που κάνουν για την επιβίωση τους, αλλά η υγεία ως κοινωνικό αγαθό δεν μπορεί να θεωρείται εμπόρευμα που να πωλείται και να αγοράζεται.

Ως κοινωνικό αγαθό -για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας- πρέπει να παρέχεται αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν σε όλους, γιατί στο μεγάλο ζήτημα της υγείας κανένας δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από το πορτοφόλι του και να δοθούν οι υπηρεσίες ανάλογα με αυτό το πορτοφόλι. Είμαστε, δηλαδή, βάσει των θέσεων μας απόλυτοι σ' αυτό το ζήτημα. Στο ζήτημα της υγείας, στο μεγάλο ζήτημα της παιδείας και του περιβάλλοντος δεν μπορείς να εμπιστευτείς την επιχειρηματική δραστηριότητα που δεν είναι -επαναλαμβάνω- ο αυτοαπασχολούμενος μικροεπαγγελματίας της γειτονιάς, αλλά είναι επιχειρηματικοί όμιλοι, που επενδύουν και προσδοκούν τεράστια κέρδη.

Δυσίμειο δισεκατομμύρια ευρώ είναι ο τζίρος πλέον δύο, τριών, τεσσάρων επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υγείας. Είναι αυτοί που συνδέονται και με προμηθευτικούς ομίλους και είναι αυτοί όλοι, που και διά μέσου και του τραπεζικού συστήματος μπορούν να ελέγξουν και δημόσιο τομέα και κρατικό τομέα και κρατικούς παράγοντες. Άρα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας από θέση αρχής δίνει τον αγώνα του και μέσα στο πλαίσιο του συστήματος για να μπορέσει πραγματικά να υπάρξει κοινωνικό αγαθό στην υγεία προς όφελος του εργαζόμενου λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται για τον επιμερισμό ευθυνών που αφορούν συμβάσεις προμηθειών του δημοσίου.

Ενδιαφέρεται, πρώτον, για την αλήθεια και με αυτήν την έννοια έχει απόλυτη υποχρέωση να εξηγήσει στη διαδρομή του χρόνου τα γεγονότα. Άρα έχει σημασία να γνωρίζουμε ότι το δυσθεώρητο ύψος οφειλής των δημοσίων νοσοκομείων προς τους προμηθευτές διαμορφώθηκε την περίοδο 2005-Δεκέμβριος 2009. Παρά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση απεδέχθη το αναγνωρισμένο από την προηγούμενη κυβέρνηση χρέος, έκανε φιλότιμη προσπάθεια να μην επιτρέψει να δημιουργηθούν προβλήματα στα νοσοκομεία, προβλήματα που τεχνηέντως ορισμένοι εκ των προμηθευτών επιχειρήσαν να δημιουργήσουν. Η διαπραγμάτευση της κ. Ξενογιαννακοπούλου και του κ. Παπακωνσταντίνου με τους προμηθευτές, ήταν λυσιτελής διαπραγμάτευση γιατί οδήγησε έστω και κατά 15% στη μείωση του χρέους.

Δεύτερον, η απόλυτη προσήλωση της Κυβέρνησης είναι να εγκαθιδρύσει κανόνες διαφάνειας και να εφαρμόσει το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο. Αισθάνομαι ιδιαίτερη ικανοποίηση γιατί πολλοί συνάδελφοι, μιλώντας για θέματα διαφθοράς, απαιτούν από τη σημερινή Κυβέρνηση -αυτό σημαίνει ότι της αναγνωρίζουν όχι μόνο το χρέος αλλά και τη δυνατότητα και την αποφασιστική βούληση- να πετύχει στην καταπολέμηση της διαφθοράς.

Στον τομέα της καταπολέμησης της διαφθοράς και της εγκατάστασης κανόνων διαφάνειας η Κυβέρνηση προχωρά με γοργά βήματα, με διαρκή αποτελεσματικότητα, με εσωτερική αλληλουχία, στα μέτρα που λαμβάνει.

Είναι μεγάλης σημασίας το γεγονός ότι οι αποφάσεις των Υπουργών, των διοικητών, των προέδρων, των διευθυνόντων συμβούλων οργανισμών, υποχρεωτικά πρέπει να αναρτώνται στο διαδίκτυο. Είναι αποφασιστική η παρέμβαση της Κυβέρνησης να κόψει τα πελατειακά δίκτυα στον τομέα των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. Είναι αποφασιστική η κίνηση της Κυβέρνησης να εγκαταστήσει διαφορετικούς κανόνες στη διαδικασία των δημόσιων προμηθειών στα νοσοκομεία, αυτά που ανέφερα πριν από λίγο στην παρέμβασή μου. Είναι αποφασιστικής σημασίας το ότι ζητήσαμε τη διαφορετική δημοκρατική νομοποίηση της ηγεσίας της δικαιοσύνης, ώστε να μην υπάρχουν αποτυπώματα αλληλοχειραγώγησης. Συζητούμε σκανδαλώδεις υποθέσεις που απασχόλησαν το δημόσιο βίο της χώρας, μεταξύ άλλων λόγων και γιατί η δικαιοσύνη δικαίως κατηγορείται -ορισμένοι δικαστικοί λειτουργοί- ότι δεν έκαναν σωστά τη δουλειά τους, γιατί η ελεγχόμενη από την προηγούμενη κυβέρνηση ηγεσία της, έδιδε διαφορετικές, ώστε να μην κινηθούν προς την ορθή κατεύθυνση

συγκεκριμένες ανακριτικές αρχές.

Αποτελεί, λοιπόν, μεγάλη τομή το ότι επιλέγουμε διαφορετικά και με ευρεία δημοκρατική νομοποίηση την ηγεσία της δικαιοσύνης. Είναι σημαντική η τομή που επιχειρήσαμε με το ν.3849. Είναι διαφορετικός πλέον ο τρόπος ελέγχου του «πόθεν έσχες» για τους κρατικούς και πολιτικούς αξιωματούχους και κυρίως σοβαρότατες οι συνέπειες, που φθάνουν μέχρι την έκπτωση από το πολιτικό αξίωμα για αυτούς που θα τολμήσουν να συμμετάσχουν σε εξωχώριες εταιρείες, ενώ βρίσκονται σε θέση πολιτικής ισχύος. Και, βεβαίως, είναι σημαντικές οι διατάξεις του ν.3849 που αφορούν την ευνοϊκή ποινική μεταχείριση αυτών οι οποίοι συνεργάζονται με τη δικαιοσύνη για την αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς.

Κύριε Βορίδη, οι αποφασιστικοί μηχανισμοί ελέγχου έχουν σχέση και με την επιτροπή για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος. Η επιτροπή για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος, που ελέγχει μαζί με την Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων τους συγκεκριμένους γιατρούς, που βρέθηκαν να έχουν αυξημένες καταθέσεις στους λογαριασμούς τους -και αυτή την ώρα η κ. Ζαΐρη τούς ελέγχει από την πλευρά της δικαιοσύνης- είναι αποφασιστικοί μηχανισμοί. Έχω ήδη ανακοινώσει ότι η υπηρεσιακή σήμερα επιτροπή ξέπλυματος του βρώμικου χρήματος, όπως την κατάντησε με νομοθετική ρύθμιση η Νέα Δημοκρατία, θα γίνει και πάλι ανεξάρτητη αρχή με ισχυρό κύρος και αρμοδιότητες να ελέγχει όλες τις δημοσίου ενδιαφέροντος υποθέσεις.

Συζητούμε αυτή την ώρα με τον Άρειο Πάγο και ειδικότερα με τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την πιθανότητα να υπάρχει ειδικός αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου υπεύθυνος για θέματα της διαφθοράς.

Με ρυθμίσεις, τις οποίες εισηγήθηκα και ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων όλες οι υποθέσεις διαφθοράς εισάγονται κατά προτεραιότητα στα δικαστήρια της χώρας.

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι η Κυβέρνηση κινείται αποφασιστικά προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της διαφάνειας και καταπολέμησης της διαφθοράς. Όλα κρίνονται στην πράξη.

Θεωρώ ότι και στο παρελθόν, θα ήταν δυνατό να αποτρέψουμε αρνητικές εξελίξεις, εάν υπήρχε η αναγκαία πολιτική βούληση. Στη δημόσια ζωή το πρωταρχικό στοιχείο, το θεμελιώδες κριτήριο για να κρίνουμε εάν σωστά ενήργησε μια κυβέρνηση, το κράτος, οι δικαστικοί μηχανισμοί, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του δημοσίου, είναι αν υπάρχει ισχυρή πολιτική βούληση.

Και επειδή απευθυνθήκατε προσωπικά σε εμένα, εγώ όμως ομιλώ για λογαριασμό της Κυβέρνησης, σας διαβεβαιώνω ότι όχι μόνο ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αλλά πρώτα απ' όλα ο Πρωθυπουργός και στο σύνολό της η Κυβέρνηση είναι εξοπλισμένοι με «σιδερένια», αποφασιστική θέληση, για να εγκαθιδρυθούν κανόνες διαφάνειας στη λειτουργία του δημοσίου βίου, στη λειτουργία του κράτους, στη λειτουργία της δικαιοσύνης, στη λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών του δημοσίου, ώστε να απομακρύνουμε τη χώρα από τη διαφθορά.

Και μην έχετε καμιά αμφιβολία ότι όπου χρειάζεται να επέμβει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και οι αρμόδιες δικαστικές αρχές για να ελέγξουν συμβάσεις του παρελθόντος, θα το κάνουν με τρόπο απολύτως αποφασιστικό. Αυτό να είναι ένα κοινό μήνυμα που πρέπει να εκπνευθεί από την Αίθουσα της Ολομελείας του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, να είστε σίγουρος ότι και η Βουλή είναι αποφασισμένη να εφαρμόσει όλους τους κανόνες διαφάνειας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είμαι σίγουρος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν εισέλθουμε στην ψηφοφορία, θα ήθελα να πω ότι η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει όλα τα άρθρα και τις τροπολογίες. Συντάσσεται με την πλειοψηφούσα γνώμη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 109 και ειδικό 12 ως έχει, που αφορά τη συμπλήρωση διατάξεων του άρθρου 4 του ν. 663/1997, σχετικά με τους πόρους του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 109 και ειδικό 12 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 110 και ειδικό 13, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, που αφορά τη μεταφορά εποπτείας του Κέντρου Έρευνας Θεμάτων Ισότητας από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας Φύλων στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Παρών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 110 και ειδικό 13 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 111 και ειδικό 14 ως έχει, που αφορά την τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 4 του π.δ. 270/1991 και τον επανακαθορισμό του κλάδου, από τον οποίο επιλέγεται ο προϊστάμενος στο Τμήμα Στέγης Φιλοξενίας Ανηλίκων Αθηνών;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 111 και ειδικό 14 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 112 και ειδικό 15 ως έχει, που αφορά την αναστολή των πλειστηριασμών;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 112 και ειδικό 15 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ακροτελεύτιο

άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 για τη «Διασυνοριακή πτώχευση» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 27 Μαΐου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Πέμπτης 27 Μαΐου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.25' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 17 Ιουνίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Σταθεροποίησης και Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών - Μελών τους, αφ' ενός και της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, αφ' ετέρου, μετά των Παραρτημάτων, Πρωτοκόλλων, της Τελικής Πράξης και Δηλώσεων αυτής», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη και γ) εκλογή Ζ' Αντιπροέδρου από την τέταρτη σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα της Αντιπολίτευσης, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

